

oyun iki perde
yazan: DONALD MARGULIES

türkçesi: MUAMMER ÖZTAT

DOSTLARLA AKŞAM YEMEĞİ

Yazan
Donald Margulies

Çeviren
Muammer Öztat

8 Ekim 2001

	9.10.2001
	425

8 Ekim 2001

Sayın DT Yetkilisi,

2000 yılı Pulitzer Drama Ödülü'nü kazanmış olan Donald Margulies'in eseri
"Dinner With Friends" adlı tiyatro oyununun tarafımdan yapılmış olan Türkçe
çevirisini ekte gönderiyorum. İlgilenirseniz, çevirinin sonuna eklediğim telefon,
faks veya e-mail'im yoluyla bana ulaşabilirsiniz.

Okumak için ayıracağınız zaman için şimdiden...

Teşekkürler.

Muammer Öztat

KARAKTERLER

KAREN ve GABE
ve
TOM ve BETH,
kırklarında iki çift.

YER

BİRİNCİ PERDE

Sahne 1: Connecticut'ta Karen ve Gabe'in mutfağı.
Akşam. Kış.

Sahne 2 : Tom ve Beth'in yatak odası.
Aynı günün gecesi.

Sahne 3 : Karen ve Gabe'in salonu.
Aynı gece, daha sonra.

İKİNCİ PERDE

Sahne 1: Martha's Vineyard'da bir ev.
Yaz. Oniki buçuk yıl önce.

Sahne 2 : Karen ve Gabe'in balkonu.
İlkbahar. Birinci perdedeki olaylardan birkaç ay sonra.

Sahne 3 : Manhattan'da bir bar.
Aynı gün akşam üstü.

Sahne 4 : Karen ve Gabe'in yatak odası. Martha's Vineyard.
Aynı gece.

DOSTLARLA AKŞAM YEMEĞİ

BİRİNCİ PERDE

Sahne 1

Gabe ve Karen'in mutfaktaki yemek masası. New England banliyösünde karlı bir gece. Şimdiki zaman. Gabe ve Karen, dostları Beth'i bir akşam yemeğinde ağırlamaktadırlar. Yemekte sıra tatlılara gelmiştir. Kahve hazırlanırken bir yandan tabaklar toplanmaktadır. Yemekten daha önce kalkan dört çocuk şimdi sahne dışındadır. Beth, keyifsizliğini kibar davranışlarıyla örtmeye çalışmaktadır.

GABE. Ooo, bizi götürdüğü o çarşığı görmeliydin!

KAREN. Hep birlikte alışverişe gittik.

BETH. Ha ha.

GABE. Campo di Fiori.

KAREN. Kapalı pazar yerinin adı ...

GABE. Balıklar, sebzeler, ne istersen!

KAREN. Müthiş, harika şeyler.

GABE. Tavşanlar, keçiler...

KAREN. Mis gibi kokular. Büyüleyici renkler. Ya o suratlar!

GABE. Müthiş fotoğraflar çektim.

KAREN. Her soğanı, her kırmızı biberi eline alıp incelerken ki o bilgiç tavrı!

BETH. Ha ha.

GABE. Patlıcanı şöyle sıkması, gözlerini kapatıp derin nefes alması...*(Taklidini yapar. Beth gülümser.)*

KAREN. Yetmiş beş yıldır yemek yapan birinden bahsediyoruz. Düşünebiliyor musun?

BETH. Vay be.

GABE. Yemek yapma işini çok önemsiyor, çok seksi. Bizim mesleğe bakışımızı da çok etkiledi.

BETH. Haa!

KAREN. *("Haa"nın üzerine)* Seksiliği hakkında bir şey diyemem ... Kadın seksen altı yaşında.

GABE. Evet, ama sakız kabaklarıyla nasıl oynadığını gördün?

KAREN. *(Beth'e)* Normal mi, kafeinsiz mi?

BETH. Hah...*(Duvar saatine bakar.)* Kafeinsiz olsun. *(Masadan bir iki tabak toplar; Gabe tabakları elinden alır.)* Bırak ben de yardım edeyim.

GABE. *(Fısıldar gibi.)* Hayır, hayır, sen otur. *(Beth, istemeye, istemeye söyleneni yapar.)*

KAREN. Ona giderken trafik bir felaketti.

BETH. Oh, sahi mi?

GABE. Felâket. Gerçekten öyle.

KAREN. Ne şikayet ediyorsun. Arabayı kullanan bendim.

GABE. Biliyorum. *(Beth'e hitab ederek.)* Beni şaşırttı: New York'lu taksi şoförleri gibi araba kullanıyor; abartmıyorum. O kadar büyük bir kültür şokuna uğramıştım ki, ben araba kullanamazdım. İkimizin de ölümüne sebebiyet vermekten korktum. Cesetlerimiz, Dışişleri Bakanlığı kanalıyla buraya gönderilebilirdi...

BETH. Aahhh ! Gabe !

GABE. ...Sen ve Tom çocuklarımıza sahip çıkar, onları fabrikasyon gıdalarla büyütürdünüz... *(Beth, onun bu tatsız şakasına , ona vuruyor gibi yaparak karşılık verir.)*

KAREN. Sahiden, böyle şeyler mi düşünüyordun sen?

GABE. Doğru söylüyorum.

KAREN. Sen ölümle aklını bozmuşsun sevgilim.

GABE. Evet, ve ben seninim. *(Öpüşürler.)*

BETH. Peki sonuçta Roma'ya varabildiniz mi?

GABE. *(Sorudan kafası karışmış olarak.)* Nee?

KAREN. Deminden beri biz Roma'dan bahsediyoruz, Beth.

GABE. Emilia, Roma'nın dışında yaşıyor.

KAREN. Hatırladın mı?

BETH. *(“...yaşıyor.”un üstüne)* Oh, tabii, üzgünüm, bahsettiğiniz yerin Floransa olduğunu düşündüm.

GABE. *(“...Floransa olduğunu düşündüm.”ün üstüne)* Hayır, hayır daha Floransa'ya varmadık.

KAREN. Bütün bunlar çok mu sıkıcı?

BETH. Hayır, hayır hiç sıkıcı değil.

KAREN. Biliyorum sıkılıyorsun, biz artık susuyoruz.

BETH. Hayır, hayır lütfen devam edin. Hepsini duymak istiyorum. Gerçekten.

KAREN. Neden sanki yalnız öğle yemeği kısmını anlatmıyoruz.

GABE. Tamam, böylece trafikte ölen de olmaz ...

BETH. Nee...?

GABE. O cehennem sıcağındaki yolculukta terden sucuk gibi oldum, arabadan sarhoş gibi sendeleyerek indim...

KAREN. Ve o, öğle yemeğini hazırlıyordu ...

GABE. Ziyafeti !

BETH. Vay be ...

KAREN. En sade, en taze ...

GABE. Ah! Pomodoro! O'na pomodoro'dan bahsetsene!

KAREN. Haklısın. Sevimli, aydınlık, küçücük bir kileri vardı ...

BETH. Haa?

GABE. Kavanozlar, kavanozlar ve kavanozlar ...

KAREN. Kavanozlar ve kavanozlar dolusu, kendi bahçesinden toplanmış şahane, lezzetli küçük domatesler ...

GABE. O domateslerin, ne kadar kırmızı olduğunu anlatamam ...

BETH. Hıı ...

GABE. ... ve lezzetli!

KAREN. Yumuşacıktılar, Beth...

GABE. Nerdeyse tereyağı gibi.

KAREN. Gerçekten. Ve o, elleriyle onları eziyordu.

BETH. Haa!
GABE. Neredeyse ögütüyordu ...
KAREN. Görmeliydin ...
GABE. Yamru yumru küçücük elleriyle. O küçücük kadın bir canavar gibiydi sanki ...
KAREN. Komikti, gerçekten çok komikti.
BETH. (Gülümseyerek.) Ne kadar hoş.
GABE. Küçücük, boyu bir elli civarında bir şey.
KAREN. (İtiraz eder.) Yooo, amma da yaptın ha.
GABE. Bence daha fazla değildi şekerim. Kesinlikle bir altmışın altında.
KAREN. Hayır, olamaz, altında değil ...
GABE. ("...değil..."in üzerine) Hatırlamaya çalışsana, boyu benim buralarımaya geliyordu.
KAREN. Hayır, hiç de değil.
GABE. Evet, o kadar, hatırlamıyor musun, nasıl ----- ?
BETH. Peki, peki.
GABE. Peki, pomodoro.
KAREN. Pomodoro müthiş bir şeydi.
GABE. Ve çok basit.
KAREN. Müthiş basit. Sote edilmiş sarmısak ...
BETH. Haa ...?
GABE. Çok, çok sarmısak. 2
KAREN. Biraz soğan. İnce doğranmış.
GABE. Aynen öyle. Çok ilginçti: Gayet az soğan.
KAREN. Bırakır mısın ben anlatayım?
GABE. Af edersin.
KAREN. Bu arada, sarmısağı baş parmağı ile ezdi. Romatizmalı, kireçlenmiş baş parmağı ile. Harikaydı.
GABE. ("Harikaydı."nın üzerine.) Sarmısakları, baş parmağıyla mermer tezgâhın içine sokarcasına ezer ve zeytin yağının içine savurur.
KAREN. Ve domatesler.
GABE. İki, üç kilo kadar.
BETH. (Şaşırır.) Aaaa!
KAREN. Yeterince parçalanmamış olanları da tahta kaşıkla ezer.
GABE. Evet. Sanki bir gösteri yaparcasına karıştırırken, etrafa saçılan alevler ve kaynar sos parçacıkları.
KAREN. Hayır, hayır sıçramasın diye bir şey kullanıyordu.
GABE. Emin misin?
KAREN. Eminim. Ve bir avuç dolusu maydanoz ...
BETH. Bir avuç dolusu!
KAREN. Bir avuç şeker, bir avuç tuz. Bol, bol taze çekilmiş karabiber.
ERKEK ÇOCUK SESİ. (Üst kattan.) BABA!
KAREN. Biraz chianti (veya beyaz şarap) katar.
GABE. Uzun zamandır çaktırmadan biriktirdiklerinden.
ERKEK ÇOCUK SESİ. BABAAAA?!!!
GABE. (Bağırarak.) EVET?
ÇOCUK SESLERİ. VIDEOYA KASET KOY! KASET SEYRETMEK İSTİYORUZ!
LÜTFEEEN?
GABE. (Bağırarak cevaplar.) DANNY YAPABİLİR O İŞİ !

ERKEK ÇOCUK SESİ. HAYIR BABA! BEN YAPAMAM! SEN YAP!
GABE. (*"Sen yap!"ın üzerine.*) EVET, YAPABİLİRSİN; DANNY, HER ZAMAN YAPTIĞIN ŞEY. BÜTÜN YAPACAĞIN KASETİ YERLEŞTİRMEK VE PLAY TUŞUNA BASMAK ...
ERKEK ÇOCUK SESİ. YAPAMAM. SENİN YAPMANI İSTİYORUM.
KAREN. (*"Senin yapmanı istiyorum!"un üzerine. Gabe'e*) Lütfen gidip yapar mısın?
GABE. Yapabilir, nasıl yapılacağını biliyor.
ERKEK ÇOCUK SESİ. (*"... nasıl yapılacağını biliyor."un üstüne*) BABA!
ARİSTOKRATLAR'I SEYRETMEK İSTİYORUZ! ÇALIŞMIYOR!
GABE. (*Bağırarak.*) TELEVİZYONUN ÜÇÜNCÜ KANALDA OLMASINA DİKKAT ET!
ERKEK ÇOCUK SESİ. NE?
GABE. ÜÇÜNCÜ KANAL!
KAREN. Lütfen, Gabe. Böyle bağırarak karşılıklı konuşmanızdan nefret ediyorum. Yukarı çık ve onlarla konuş.
GABE. (*Bağırarak.*) Peki. YUKARI GELİYORUM! (*Dışarı yönelir.*) Ben yokken sakın Floransa'dan bahsetme. (*Çıkar. Sessizlik. Karen, rahatsız bir şekilde gülümser, bir şeylerin yolunda gitmediğini hisseder.*)
KAREN. Evet ... (*Duraksama.*) Her şey...? Yemek...?
BETH. Hayır, hayır yemek harikaydı. Kuzu ve risotto, her şey şahaneydi.
KAREN. Risotto'yu fazla pişirmişim, biraz pelteleşmişti.
BETH. Hiç de değil. Harikaydı.
KAREN. Bütün gece ağız dalaşı yaptık, kusura bakma.
BETH. Hayır, hayır, sadece heyecanlıydınız. Sizi kışkanyorum, harika bir seyahat olmuş.
KAREN. Evet öyleydi. Bize çok iyi geldi. Oğlanları bırakmak önce bizi çok endişelendirdi.
BETH. Haklısın.
KAREN. On gün uzun bir süre.
BETH. Evet.
KAREN. Onları çok özledik. Tabii, durmadan onlardan konuştuk.
BETH. Herhalde.
KAREN. Ama döndüğümüzde ikisi de iyiydi. Bu arada annemi de çok üzmüşler. Bir dahaki sefer, sen ve Tom da bizimle gelmelisiniz.
BETH. Hı, hı
KAREN. Bomba gibi olur değil mi?
BETH. Oh, evet.
KAREN. Sadece dördümüz?! İtalya'yı çok seversin. Sanat...!
BETH. Biliyorum; ben de oralara gitmeyi çok isterdim.
KAREN. Çocukları Tom'un kız kardeşine falan bırakırsınız. Bir şey olmaz. İnan bana, Danny ve Isaac'la eve geldiğimizde sanki onlardan hiç ayrılmamış gibiydik. (*Gülüşürler. Sessizlik.*) Tommy için çok üzüldüm.
BETH. Ne demek istiyorsun?
KAREN. Böyle bir gecede Washington'a uçmak zorunda olduğu için.
BETH. Haa, öyle mi?
KAREN. Onun yokluğu. Hepimiz için daha fazla yemek demek. (*Gülüşürler. Duraksama.*) Sen iyi misin?
BETH. Ooh, tabii. Sanıyorum yine migrenim tutacak, hepsi o kadar.
KAREN. Oh! (*Beth'in davranışlarının nedenini anlamıştır.*) O zaman şarabı kes.

BETH. Kestim. Çoktandır kestim.
KAREN. İlaç ister misin?
BETH. Evet, iyi olur, teşekkürler. *(Karen bir dolaptan ilacı verir.)*
KAREN. Neredeyse unuttuyordum. Size bir şeyler aldık.
BETH. Gerçekten mi? Ne zahmet ettiniz. Çok güzel.
KAREN. Küçük bir şey. Ev için. *(Karen, Beth'e kağıda sarılmış küçük bir paket verir.)*
BETH. Teşekkürler. Şimdi açmalı mıyım?
KAREN. Nasıl istersen. *(Beth paketi açar: Amerikan servisleri. Hüzünlenir gibi olur, fakat belli etmemeye çalışır.)*
BETH. Oh, Karen çok teşekkür ederim.
KAREN. Amerikan servisleri.
BETH. Evet, çok güzel.
KAREN. Siena'dan aldık. Orada bir gün kalmıştık. İşine yarayacak mı dersin?
BETH. Aman Allah'ım, tabii, hem de nasıl? *(Gabe, elinde, çocuklara ait dört tane boş dondurma bardağıyla döner.)*
GABE. Görmelisiniz. Keşke fotoğraflarını çekebilseydim.
KAREN. İyi olurdu ama, film kalmadı.
GABE. *(Devam eder.)* Yan yana böyle oturan dört çocuk, *(Başı ellerinin arasında.)* dört küçük melek gibi, doksan yedinci defa Aristokratlar'ı seyrediyorlar. *(Beth birden bire hıçkırarak ağlamaya başlar.)*
KAREN. Beth?
GABE. *(“Beth?”in üzerine.)* Ne var? Ne oluyor? *(Beth acıklı bir şekilde hıçkırır.)*
KAREN. Aman Tanrım ...
GABE. *(Fısıldayarak Karen'e sorar.)* Ben yokken neler oldu burada?
KAREN. *(Bilmiyorum dercesine omuzlarını kaldırdıktan sonra.)* Beth, neler oluyor?
BETH. Oh, Karen... Tom beni terk ediyor.
KAREN. Nee?
BETH. Beni terk ediyor.
GABE. Sen neler söylüyorsun?
BETH. Artık beni sevmiyor. Gidiyor. Beni terk etti. Gitti. *(Tekrar hıçkırıklara gömülür.)*
GABE. Neler oldu?
BETH. Başkasına aşık olduğunu söyledi.
KAREN. Oh, aman Tanrım, şaka yapıyorsun! *(Beth “Hayır” anlamında başını sallar.)*
GABE. Kim?
KAREN. *(Uyarıcı tonla.)* Gabe!
GABE. Ne var. Bizim tanıgımız biri mi diye merak ediyorum!
KAREN. Ne fark eder ki?
BETH. Sorun değil. Bilmiyorum, bir hostes.
GABE. Bir hostes mi? Tom bir hostese mi aşık oldu?
KAREN. Aman Tanrım, ne zevksizlik.
BETH. Çok seyahat ediyordu ... Adı Nancy
KAREN. Ne kadar zamandır bu iş devam ediyormuş?
BETH. Bilmiyorum, görünüşe bakılırsa birkaç aylık.
KAREN. *(“...birkaç aylık.”in üzerine.)* Birkaç aylık? Ne zaman öğrendin?
BETH. Geçen hafta, sizler yokken.

GABE. (*Alçak sesle.*) Aman Alla...

KAREN. Ne oldu?

BETH. İtiraf etti. Köpekle ilgili olarak tartışmıştık. Köpekten nefret eder. Eğer köpek halının kenarını kemirmişse, doğal olarak suç benimdir ... (*Derin nefes alır.*) Bana mutsuz olduğunu söyledi. Her zaman mutsuzmuş ...

GABE. Nee?

BETH. (*Devam eder.*) ...o kadar uzun zamandır mutsuzmuş ki, mutlu olmanın nasıl bir şey olduğunu hatırlamıyormuş.

GABE. Tom mu söyledi bunları?

BETH. (*Baş hareketiyle onaylar.*) Kendisi için düşündüğü hayatın bu olmadığını, eğer benimle evli olmaya devam ederse bu mutsuzluğun onu ölüme sürükleyeceğini, genç yaşta öleceğini söyledi.

GABE. Allah'ım.

BETH. (*Gabe'e*) Sen bunları biliyor muydun? Sana bir şey söylemiş miydi?

GABE. ("*...söylemiş miydi?"nin üzerine.*) Hayır! Bu tamamen ... Hiçbir şey fark etmedim ...

KAREN. Hep dışarıda birlikte yemeğe çıktık.

BETH. Biliyorum.

KAREN. Biz tatile gitmeden hemen önce. Brandford'daki şu Hintli'nin yeri. Piliç *tikka masala*'yı hepimiz çok beğenmiştik.

BETH. Evet; doğru.

KAREN. Her ikiniz de iyi görünüyordunuz. Hiç de "mutsuz" görünmüyordu.

BETH. Evet.

KAREN. Orada oturmuş harika bir zaman geçiriyorken, onun yalnız mutsuz değil üstelik bir de başkasına aşık olduğunu mu söylemek istiyorsun?!

BETH. Evet öyle, ne kadar...?

KAREN. Oh, tatlım, çok üzgünüm, bu olamaz ... Bunu sana nasıl yapabilir? (*Gabe'in sessiz kalmasını eleştirir tonda.*) Çekinme, istediğin zaman lafa girebilirsin.

GABE. (*Savumurcasına.*) Ne. (*Karen'in bakışına neden olur.*) Dinliyorum.

KAREN. (*Beth'e.*) Peki, bir evlilik danışmanından falan yardımı almayı düşünüyor musunuz?

BETH. (*Başını iki yana sallar, sonra:*) O istemiyor.

KAREN. Halt etmiş? On iki yıl, iki çocuk: istemiyormuş?

GABE. Peki ne istiyor? Bir süre ayrı yaşamak falan mı?

BETH. Hayır, hayır ayrılmak istiyor.

GABE. Ayrılmak mı?!

KAREN. Ooo, bu çok saçma.

BETH. Ama o böyle istiyor... Bu işi yoluna koymak için yıllarca çaba sarf ettiğini söylüyor...

KAREN. Nasıl? Nasıl çaba sarf etmiş?

BETH. (*Devam eder.*) Elinden geleni yapmış, daha fazlasını yapamazmış.

GABE. Anlamıyorum; bunlar hiç Tom'un sözleriymiş gibi gelmiyor. Sanki o gitmiş de yerine salağın biri gelmiş.

BETH. Doğru. Onu görmeliydin. Kudurmuş gibiydi! Onu tanıyamadım. Onu hiç bu kadar kızgın görmemiştim! Benden nefret ediyor.

KAREN. (*Yatıştırırcasına.*) Hayır ...

BETH. Evet ediyor. Hayatını mahvettiğimi söylüyor.

KAREN. O zaman, bu işin içinde başka bir şey var gibi geliyor.

BETH. Değil mi?

KAREN. Bir tür yaş dönümü gibi bir şey. Tanrım, keşke siz de bizimle İtalya'ya gelseydiniz!

BETH. Galiba başı gerçekten dertte. Ona bunu anlatmaya çalıştım, ama tersine o daha çok hiddetlendi.

KAREN. Ooo, bu klasik. Ona yardım etmeliyiz.

BETH. İyi şanslar. Tom'u bilirsin: Her türlü terapiye karşı şüphecidir. Bir tür krize doğru yol aldığından şüphe ediyorum.

KAREN. Uyuşturucu olabilir mi?

GABE. Karen ...

KAREN. Başka türlü böyle bir şeyi nasıl açıklayabilirsin? Tam bir kişilik değişimi.

BETH. Beynimi zorluyorum, en küçük tartışmayı, her şehirler arası telefon konuşmasını kafamda canlandırıyorum ...

KAREN. Senin için deli oluyordu, Beth! Bunu biliyorum! Bunu gözlerimle gördüm! Rol yapıyor olamaz.

BETH. ("*...rol yapıyor olamaz.*"ın üzerine.) Karen. Bana söylediklerine bakılırsa ... Hiç de öyle benim için deli olan biri değil, inan bana. O kadına aşık. Evet öyle. Bende olmayan her şeyin, onda olduğunu söylüyor.

KAREN. Bu ne demek oluyor?

BETH. O kadının, kendisini ona adanmış olduğunu düşünüyor. Her kelimesine değer veriyormuş. Hep paylaşmaya hazırmış.

KAREN. Aman Tanrım. Halt etmiş.

BETH. Gerçekten. Bütün bunları o söylüyor ... Adeta kötü kartpostallar gibi. Ben, ona yüzde yetmiş beş vermişim o, yüzde yüz yirmi veriyormuş.

KAREN. Bunu o mu söyledi? Yüzde yüz yirmi? (*Beth başıyla onaylar.*) Yüzdelerle mi konuşuyor? Fazladan yüzde yirmi de neyin nesi oluyormuş? (*Beth ve Gabe ona bakarlar.*)

GABE. Karen.

KAREN. Ooo. (Beth'e.) Sen, o fazladan yüzde yirmi için gayret sarf etmemiş misin?

BETH. Görünüşe bakılırsa o hanım kadar değil. (Sessizlik.)

KAREN. Bak, onunla konuşacağız. Gabe konuşacak.

GABE. Tabii, ben konuşurum ...

BETH. ("*Tabii, ben konuşurum ...*"un üzerine.) Hayır, Karen, bitirmek istiyorum. Konuşulacak hiçbir şey yok. Ona söyledim: Ne gerekiyorsa; ben her şeyi yaparım dedim.

KAREN. Onun bu kadar mutsuz olduğunu biliyor muydun?

BETH. Hayır! Verdiği hiç bir uyarı sinyalini fark etmediğimi söylüyor, onu "ışitmediğimi" ... Keşke benimle konuşsaydı, ama gerçekten konuşsaydı diyorum. Durgundu. Evet. dalgındı. İşlerindendir diye düşündüm. Ya da uçak yorgunluğu ... Dalgın, dalgın boşluğa bakarken gördüğümde, ne düşündüğünü sorunca, her zaman, hiç bir şey diye yanıtlardı. (*Aşına olduğu bir şeyi işittiğini ima edercesine Karen Gabe'e bakar.*)

GABE. (*Savunma tonunda.*) Ne var. (*Karen başını iki yana sallar.*)

BETH. Bilmiyorum, ama mutlaka başından bir şeyler geçiyordu, bu kadarını biliyorum.

KAREN. Ne gibi?

BETH. Eee, bu konuya girmek istemediğimden emin değilim.

KAREN. Sıkılma.

BETH. Uygunsuz şeyler. Bilirsin: cinsel şeyler. (*Bir nefes alır.*) Sinemaya gitmiştik. Şu aptal aksiyon filmlerinden biri, seksi falan da değil, Tom elimi alıp orasına koymaktan zevk alıyor ve ben ona, Sen deli misin? dercesine bakınca da, müthiş kırılıyor!

KAREN. Bu, sevgiliden önce mi, sonra mıydı?

BETH. Sonra olmalı.

KAREN. Ooooo.

BETH. Bir tür cinsel-cesaret sınavı idi ve ben çıktım.
KAREN. Haklısın, tabuta bir çivi daha.
BETH. Aynen öyle.
GABE. Görüyor musun? Enayi bir el numarasıyla evliliğini kurtarabilirdin.
KAREN. Gabe!
GABE. Af edersin.
KAREN. Washington'a uçmasının nedeni bu sevgili miydi? *(Beth başıyla onaylar.)*
ERKEK ÇOCUĞU SESİ. BABA!! KASETİ TAMİR ET!
KAREN. Oooof, aman Allah'ım. Çocuklar ne olacak? Onlara söyledin mi? *(Beth, hüzünlü bir ifadeyle, olumsuz anlamda başını iki yana sallar.)*
ÇOCUKLARIN SESİ. *(Curcuna gibi.)* TAMİR ET! KASETİ TAMİR ET!!
KAREN. *(Üst kata doğru bağırır.)* ANLAŞILDI! BAĞIRMAYI KESİN! *(Beth'e.)* Ne Zaman söyleyeceksin?
BETH. Bilmiyorum. O kadar çok seyahat ediyor ki, çocuklara şimdi açmanın gereği yok diye düşünüyorum. Belki şu aralar her zamankinden biraz daha alıngan olsak da, fazla da bir şey değişmiş değil.
ERKEK ÇOCUK SESİ. BABA! YİNE AYNI ŞEYİ YAPIYOR!
GABE. *(Bağırarak.)* DANNY, SEN DÜZELTEBİLİRSİN!
ERKEK ÇOCUK SESİ. NASIL YAPILACAĞINI BİLMİYORUM Kİ!
GABE. SANA GÖSTERMİŞTİM. HATIRLADIN MI?!
KAREN *(“...Hatırladın mı?”nın üzerine, bağırarak.)* BABAN GÖSTERMİŞTİ, DANIEL!
GABE. *(“...Daniel”'in üzerine, bağırarak.)* ARTI VE EKŞİYE AYNI ZAMANDA BAS! HER İKİSİNE BİRDEN BAS!
KAREN. Gabe. Bağırarak zorunda mısın?
GABE. Ben gidip bakayım...
KAREN. Hayır, hayır, ben giderim.
ÇOCUKLARIN SESİ. TAMİR ET! HÂLÂ AYNI ŞEYİ YAPIYOR!
KAREN. BEN GELİYORUM! BAĞIRMAYI KESİN! *(Çıkar. Gabe ve Beth yalnızdırlar. Garip sessizlik. Gabe şarap vermek ister. Beth başıyla istemediğini belirtir. Gabe kendi kadehini doldurur, sessizlik.)*
GABE. Vineyard'daki bizim yazlık evde birlikte geçirdiğimiz tatiller ... *(A beat.)* Orada tanıştınız. Orada çok harika zamanlarımız oldu. *(A beat.)* Karen'la ikinizin hamile olduğu yaz mevsimini hatırladın mı? *(Beth başıyla onaylar. Sessizlikte ikisi de buruk bir ifadeyle düşünceye dalarlar. Gabe iç geçirir, başını sallar, şarabından isteksizce bir yudum alır.)*
BETH. *(Ayağa kalkar, dalgındır.)* Çocukları alayım; biz artık gidelim. *(Oğlumun spor ayakkabısının tekini bağcığından kavrar, diğer tekini arar.)* Bunun diğer tekini gördün mü? *(Gabe şefkatle elini tutar.)*
GABE. Beth... *(Beth durur, ona bakar.)* Çok üzgünüm.
BETH. Tom'un benimle hiç evlenmemesi gerektiğini düşünüyordun.
GABE. Ne?
BETH. Tamam Gabe, biliyorum; Tom söylemişti.
GABE. Ben böyle bir şey demedim.
BETH. Önemli değil. Haklı olup olmadığını düşünüyordum. *(Karen döner, gergin havayı sezer, Beth'e sarılır.)*
KAREN. Neden tatlılarımızı yemiyoruz?
BETH. Şey, bilmem ki, geç oldu; gerçekten biz gitsek iyi olur.
KAREN. Hayır, çocuklar yerlerine mihlanmış gibi.

BETH. Haklısın. Evde beni bekleyen ne var ki? *(Oturur.)*
KAREN. *(Gabe'e, tatlıyı imâ ederek.)* Bu şerefe sahip olmaya ne dersin?
GABE. Tabii.
BETH. Çocuklar, bu işe sizi de bulaştırdığım için üzgünüm ...
GABE. *(Reddeder tonda.)* Hey ...
KAREN. *(“Hey ...”in üzerine.)* Aptallaşma ...
BETH. Bu gece aklınıza gelebilecek en son şey buydu, herhalde?
GABE. Aman Tanrım, evet. *(Pastayı masaya koyar, dilimler; Karen kahveleri doldurur, vs.)*
BETH. Ooo, çok güzel görünüyor, nedir bu?
GABE. Limone-mandorle-polenta.
BETH. Mandorle?
GABE. Badem.
BETH. Mmm.
KAREN. Beyaz un yerine polenta kullanıyorsun..
BETH. Çok güzel bir fikir.
GABE. Ve altı yumurta.
KAREN. Biraz fazla yumurtalı.
GABE. Ve bir ton tereyağı.
BETH. *(Tadına bakar.)* Mmm, harika.
KAREN. *(Tadına bakar, arkadaşını onaylar.)* Mmm.
GABE. Bence şahane.
KAREN. Öyle mi? Yumurtaları biraz daha fazla çırpmam gerektiğini düşünmüyorsun değil mi? Biraz daha fazla kabarmaz mıydı dersin?
GABE. Hayır bence çok iyi.
BETH. Harika.
KAREN. *(Gabe'e.)* Vanilyası fazla mı?
GABE. *(Düşünür.)* Eeeh ... galiba.
KAREN. *(Onaylar.)* Hmm. *(Yerlerken sessizlik.)*
BETH. *(İç geçirir.)* Size açıldıktan sonra şimdi kendimi çok daha iyi hissediyorum. Bütün bir gece burada oturup, sonunda infilak ederim diye düşünüyordum. Sizler benim en yakın dostlarımsınız, değil mi?
KAREN. Tabii öyleyiz.
GABE. Tabii.
BETH. Dünyadaki en yakın dostlarım. *(Sessizce yemeyi sürdürürler.)* Mmm, bu çok güzel!
(Karen ve Gabe düşüncelidirler.)

Sahne 2

Aynı gece, daha geç saatler. Beth ve Tom'un karışık ve dağınık yatak odası. Oda, kendi ışığıyla aydınlanmaktadır. Kitap, dergi ve giysi yığınları etrafa saçılmış. Beth, kendi evinde ezik ve örselenmiş bir ruh haliyle soyunmaktadır. Üzerinde bir T-shirt ve külot vardır, yatağa girer. Evin içinden köpek havlaması duyulur.

- BETH. Sarge! (*Sessizlik. Daha fazla havlama sesi.*) Sarge. Sakin ol! (*Sessizlik. Havlama devam eder.*) Sarge, kahrolasınca, sessiz ol! (*Yatak odasının kapısı açılır. Beth şaşırır. Derin derin birkaç nefes alır. Dışardan gelen Tom, üzerinde kışlık giysiler, yerde botlarının bıraktığı çamur izleri, orada öyle durmaktadır. Holden odaya ışık sızmaktadır.*) Tom! Tanrım ...
- TOM. (*Fısıldar gibi konuşarak, lafını keser.*) Üzgünüm, niyetim bu değildi ...
- BETH. (*Normal ses tonuyla konuşarak lafa girer.*) Kapıyı da çalamaz mıydın?
- TOM. Af edersin.
- BETH. Artık dilediğin gibi gelip gidemezsin, Tom.
- TOM. Şşşş
- BETH. (*Devam eder.*) ...Haksızlık ediyorsun. Gideceksen git.
- TOM. Ben sadece ...
- BETH. Yoksa kilitleri değiştireceğim.
- TOM. Haydi, bunu yapmayı düşünmezsın her halde ...
- BETH. Evet efendim, aynen öyle yapacağım.
- TOM. (*"...yapacağım"ın üzerine.*) Bak, buraya kavga etmeye gelmedim. Tamam mı? Işık gördüm, merhaba demeye geldim.
- BETH. "Merhaba?!" Niye Washington'da değilsin?
- TOM. Uçağım iptal oldu, havaalanı kapatıldı.
- BETH. Neden, o kadar çok kar yok ki.
- TOM. Yok ama, hava gittikçe bozuyor. Görmüyor musun?. Giderek ağırlaşıyor.
- BETH. (*Dışarı göz atar.*) Kahretsin, gerçekten öyle. Neden havaalanında bir oda bulmadın?
- TOM. Havaalanında oda mı, motel mi demek istiyorsun?
- BETH. Evet.
- TOM. Hiç oda yoktu, hiç. Her yer rezerve edilmiş.
- BETH. Her yer?
- TOM. Kalabileceğim bir oda yoktu. Yemin ederim. Oradaki curcunayı görmeliydin. Herkes boğuşuyor, itişiyor ... Orada kalıp yerlerde yatmayı da içime sindiremedim.
- BETH. Niye arkadaşını aramadın, hostesi?
- TOM. (*Düzeltir tonda.*) Seyahat acentası yöneticisi.
- BETH. Neyse ne?
- TOM. Aradım.
- BETH. Ve? Sana yardım edemedi mi? O kadar tanıdıkları olduğu halde?
- TOM. Hayır, pek edemedi. Evden kırk beş dakika uzaktaydım ve bütün düşünebildiğim ... eve gelmekti. (*Göz göze gelirler. Gözünü kaçırır.*) Merak etme, salonda yatıcam.
- BETH. Merak eden kim?

TOM. Bak. Sadece merhaba demek istedim.
BETH. Eriyorsun.
TOM. Nee?
BETH. Botlarınla yerleri çamurluyorsun.
TOM. Ahh. Af edersin ... (*Botlarını çıkarmak üzere oturur.*) Çocuklara baktım; her ikisi de turşu gibiydi.
BETH. Ha, evet, iyi azdılar. Sam daha arabada uyudu. Uyandırmadan taşımayı başardım.
TOM. Horul, horul uyuyor.
BETH. Üşütmüş olabilir.
TOM. (*Nazikâne.*) Yok, hayır ...
BETH. Bütün gece burnunu çekiştirdi. Karen ve Gabe'den ayrılmadan ilaç verdim.
TOM. Şurup mu, hap mı?
BETH. Şurup.
TOM. Hayret nasıl oldu. Hep içmemek için direnirdi. Hatırlasana, bir defasında ağzını sımsıkı mühürlenmişti sanki.
BETH. (*Uzayan sohbetten sıkılır ve konuyu değiştirir.*) Bak, eğer sakıncası yoksa, yalnız kalmak istiyorum ...
TOM. (*"...istiyorum"un üstüne*) Evet, tabii.
BETH. Yatak çarşafının kurutma makinesinde.
TOM. Ooo, teşekkürler.
BETH. Her şeyi makineye attım. Gelmeni beklemiyordum.
TOM. Biliyorum. Teşekkür ederim. Ben ...
BETH. Fazladan bir de battaniye alsan iyi edersin; bu gece bayağı soğuk olacağı benziyor.
TOM. İyi fikir, teşekkürler. (*Dolaptan bir battaniye alır. O arada Amerikan servisleri görür.*) Bunlar ne?
BETH. Ooo, bizim için, İtalya'dan. Küçük bir ev hediyesi. Çok hoş, değil mi? Karen ve Gabe. Tanrı onları esirgersin. Benim mutfakta ne kadar beceriksiz olduğumu bildikleri için, her zaman mutfakla ilgili bir şeyler veya yemek kitapları verirler.
TOM. (*Gülümser, ve;*) Yemek nasıldı?
BETH. Muhteşem. Bildiğin gibi. Onlardaki yemeğin muhteşem olmaması mümkün mü?
TOM. Bu defa ne vardı?
BETH. Aaa, bilirsin işte. İtalya'dan getirdikleri çılgın yemek tarifleri. Kabaklı risotto, fırında kuzu ...
TOM. Mmm. Kulağa çok hoş geliyor. Tesadüfen eve bir şeyler getirmiş olabilir misin?
BETH. Hayır, getirmediğim.
TOM. Çocuklar da aynı şeyleri mi yediler?
BETH. Tabii ki hayır. Bilmez misin, onlar hiç böyle güzel şeyler yer mi? Gabe onlara peynirli makarna yaptı. En az risotto kadar güzeldi.
TOM. (*A beat*) Peki, nasıllar?
BETH. Çok iyiler. Her zamanki gibi. İtalya'yı anlata, anlata bitiremediler. Allah'tan çektikleri fotoğraflar daha gelmemişti.
TOM. (*Gülümser, ve;*) Onlara neler anlattın?
BETH. Ne hakkında?
TOM. Benim orada olmayışım hakkında.
BETH. Washington'a gitmek zorunda olduğunu söyledim.
TOM. Şaşırmadılar mı?
BETH. Niye şaşırırsınlar ki? Sen her zaman bir yerlere gidersin ...

TOM. Evet, ama hiçbir şeyden şüphelenmediler mi?
BETH. Hayır.
TOM. Ne dediler?
BETH. Ne demek istiyorsun ne dediler? Ne hakkında ne dediler?
TOM. Benim orada olmayışım hakkında.
BETH. Üzüntülerini belirttiler.
TOM. Ne için üzüldüler.
BETH. Senin orada olmayışın için. Allah'ım! Şimdi de beni çapraz sorguya mı çekiyorsun? Bak, ben yorgunum ve uyuyacağım ...
TOM. Sadece komşularımız hakkında bir fikir sahibi olmak istiyorum, hepsi bu kadar.
BETH. Söyledim. İtalya ve yemekler. Hakkında yazı hazırladıkları ünlü İtalyan şef hakkında konuştular.
TOM. Ve?
BETH. Bilmiyorum Tom, pek çok şey hakkında konuştuk; şimdiye kadar neler hakkında konuşuyordusak.
TOM. Hatırlamıyorum, neler hakkında konuşurduk ki?
BETH. Filimler, çocuklar, para, haberler, bilmiyorum işte, gördüklerimiz, okuduklarımız. Karen'in annesinde katarakt çıkmış; ameliyat olması gerekiyormuş.
TOM. Hepsi bu kadar mı?
BETH. Bilmiyorum, her bir Allah'ın belası şeyi hatırlamıyorum.
TOM. Orada beş-altı saat kaldın.
BETH. Ooo, lütfen ...
TOM. Öyle değil mi? Beşten on, on buçuğa kadar?
BETH. Yani?
TOM. Konuşmayla doldurulamayacak kadar uzun zaman. Bütün bir gece bizden bir tek kelime bile bahsedilmediğini mi söylemek istiyorsun?
BETH. Ne kadar şüpheli olduğunu sen de biliyorsun?
TOM. Sahi, gerçekten öyle miyim?
BETH. *(Battaniyenin altına girer ve arkasını döner.)* Bak, bunun için uygun durumda değilim...
TOM. Onlara söyledin.
BETH. Neyi?!
TOM. Söyledin! Onlara söyledin!
BETH. Ooo, aman Tanrım ...
TOM. Yüzüne bakınca anlayabiliyorum! Sana güvenmemem gerektiğini biliyordum!
BETH. Şşş! Bütün evi ayağa kaldırmak mı istiyorsun?!
TOM. *(Devam eder.)* Dördümüz bir araya gelip, onlara birlikte söyleyecektik, hatırladın mı? Bütün istediğim buydu: Dönüşümü bekle, onlara birlikte söyleyelim, demiştim.
BETH. *("...birlikte söyleyelim." in üstüne.)* Eğer bu gerçekten senin için bu kadar önemli idiyse, sevgiline gitmek yerine, bu gece benimle gelebilirdin!
TOM. Kahrolsun, çocuklar neredeydi?
BETH. Ne?
TOM. Onlara anlatırken çocuklar neredeydi?
BETH. Bilmiyorum ...
TOM. Bilmiyor musun?! Orada oturuyorlar mıydı?!
BETH. Hayır, nasıl bilebilirim. Üst kattaydılar galiba, bir kaset seyrediyorlardı.
TOM. Neyi seyrediyorlardı?

BETH. Ne?!

BETH. Allah aşkına Tom, bilmiyorum ...

TOM. Çocuklarının hangi kaseti seyrettiğini bilmiyor musun?!

BETH. Lütfen, Tanrı aşkına ... Bilmiyorum, bir Disney kaseti. Aristokratlar.

TOM. (*Tempolu ve kıskırtılmış*) Yani, çocuklar üst katta *Aristokratlar*'ı seyrediyorlar ve sen neredesin?

BETH. Bu kadarı da çok saçma.

TOM. Hayır, hayır, neler olduğunu tamı tamına bilmek istiyorum. Çocuklar üst katta ve sen aşağıda salondasın? Öyle mi?

BETH. (*İlgisizce.*) Yemek masasında.

TOM. Yemeğin ortasında?

BETH. Tam tatlıdan önce.

TOM. Ne vardı?

BETH. Ne.

TOM. Tatlı olarak ne vardı?

BETH. Bir çeşit, limonlu-bademli pasta, polentayla yapılmış.

TOM. Harika mıydı?

BETH. Evet.

TOM. Yani, orada oturmuş ...

BETH. Bütün bunlara inanmıyorum.

TOM. Anlat, anlat.

BETH. Masada oturuyorduk ... ve birden boşaldım. Evet ... boşalıverdim.

TOM. Aman Tanrım ... *Ağladın?* Gerçekten *ağladın?*

BETH. Evet. Ne bekliyordun? Tabii ki ağladım?

TOM. Kahretesin!

BETH. Bütün bu olanlara katlanmayı *dene*, anlarsın. Ben de insanım. Yani orada en yakın dostlarımızla oturmuş ...

TOM. Bunu yaptığına inanamıyorum ...

BETH. (*Devam eder.*) ...onların yemeklerini yiyor, şaraplarını içiyor, ve her şey güllük gülistanlıkmuş gibi davranıyordum, ve birden boşalıverdim!

TOM. İnanamıyorum ...

BETH. Ne olmuş? Onlar öğrendiyse ne olmuş? Evet öğrendiler! Nasılsa öğreneceklerdi!

TOM. Önemli olan o değil! Şimdi avantajlı olan, *sensin!*

BETH. Nee? Hiç de değilim.

TOM. Evet öylesin! Onlar önce senden duydular!

BETH. Tom...

TOM. (*Devam eder.*) Olan biteni, önce senin anlattığın şekliyle dinlediler! *Tabii ki* senden yana olacaklar, bu çok normal!

BETH. Yok öyle bir şey, kimsenin taraf tuttuğu falan yok.

TOM. Saflığı bırak! Bu gibi şeylerin nasıl olduğunu bilirsin! Ama başaramayacaksın ...

BETH. Sen neler söylüyorsun?!

TOM. (*Devam eder.*) Gabe ve Karen benim için çok önemli. Onları bana karşı kıskırtmana izin vermeyeceğim!

BETH. Tom, abartıyorsun.

TOM. Bana abarttığımı falan söyleme! Beni haksız duruma düşürdün!

BETH. Hayır Tommy. Adil olamaya dikkat ettim.

TOM. Bunu nasıl söyleyebilirsin?! Orada oturmuş, göz yaşları akıtarak onları etkiliyorsun.

BETH. Kimseyi etkilemeye çalışmadım! Lanet olası, sadece gerçekleri söyledim. Gayet anlayışla karşıladılar.

TOM. Tabii ki anlayışla karşılayacaklar. Onları kendi yanına çektin.

BETH. Hiç de değil; söyleyip durma şunu.

TOM. Ama, *niyetin* öyleydi.

BETH. Bu doğru değil! Kendimi tutmaya çalıştım. Ama başaramadım! Birden boşanıverdim!

TOM. Söyle bakalım. Neleri boşalttın içinden? Boşalttıklarını duymak istiyorum.

BETH. Bak, beni hasta ediyorsun! Artık tükendim. Sen tükenmedin mi, Tom?

TOM. ("*Sen tükenmedin mi, Tom?*"un üstüne.) Neler söylendiğini bilmek istiyorum. Sence bir sakıncası var mı? Öğrenmeye hakkım var.

BETH. Bütün bunları *biliyorsun*, defalarca konuştuk.

TOM. ("*...defalarca konuştuk.*"un üstüne.) Eğer, ikimizin adına konuşacak idiyisen, en azından...

BETH. Neler olduğunu onlara anlattım. Tamam mı?

TOM. Her şeyi mi?

BETH. (*A beat.*) Evet.

TOM. Peki ne söylediler?

BETH. Çok şaşırdılar. Üzüldüler.

TOM. Sahi mi?

BETH. Sen ne zannediyorsun? Onlar bizim en iyi dostlarımız. Tabii ki çok şaşırdılar, kahroldular.

TOM. Onlar *senin için* üzüldüler, ama, değil mi? Çünkü ben *piçin biriyim*.

BETH. Herkes için üzüldüler. Çocuklar için üzüldüler.

TOM. Onlara, bana yaptıklarını da söyledin mi, benim kendime olan güvenimi nasıl yok ettiğini?

BETH. Aman Tanrım, Tom...

TOM. (*Devam eder.*) Söyledin mi? Nasıl da beni dinlemeyi reddettiğini söyledin mi? Bana kulak vermen için -yıllarca- nasıl çaba harcadığımı, seninse hiç oralı bile olmadığını? Onlara bunu da söyledin mi?

BETH. ("*Onlara bunu da söyledin mi?*"nin üzerine.) Yeter artık, kes bunları. Lütfen?

TOM. Defalarca, yardım için yalvardığımı ...

BETH. Yardım için nasıl yalvardın Tom, hostesi becererek mi?

TOM. Kahretsin, hostes değil!

BETH. Yalvarmalarını *insan* kulakları algılayabiliyor muydu, Tom, yoksa sadece civardaki *köpekler mi* duyabiliyordu onları?

TOM. Evet, devam et, önce beni linç et, doymazsan sonra da iğdiş edersin.

BETH. ("*...iğdiş edersinin.*"in üstüne.) Oh, lütfen. Bütün bu söylediklerini şu anda kulaklarımın duyduğunu biliyorsun, Tom ... *On iki yıldır* evli olabileceğim!, kendisinden *çocuk* yapabileceğim birisinin, ağzından böyle pislikler saçabileceğini düşünemiyorum!

TOM. Şimdi bile! Şimdi bile aynı şekilde davranmayı sürdürüyorsun ... Beni duymak istemiyorsun!

BETH. Seni "duyuyorum", seni "duyuyorum"! Allah'ım! Söyle bana Tom, bütün bu pislikleri *kız* arkadaşın kulağına üflüyor, değil mi? Bunları senin akıl edebileceğini düşünemiyorum!

TOM. Beni aşağılamaya çalışma; neler hissettiğimi bana *Nancy*'nin söylemesine ihtiyacım yok ...

BETH. ("*...Nancy'nin söylemesine...*"nin üstüne.) Bana aşağılanmaktan söz etme! Hep sen *beni* aşağılamaya çalıştın! Başından beri!

TOM. *Seni aşağıladım ha?*
BETH. Evet! İtiraf et, hiçbir zaman beni bir sanatçı olarak ciddiye almadın! Hiçbir zaman!
TOM. (*"Hiçbir zaman!" üzerine.*) Ooo, aman Tanrım ...
BETH. Ciddiye almadın! Hiçbir zaman bana gerçekten destek olmadın!
TOM. Seni destekledim! Bütün evliliğimiz boyunca seni destekledim, nasıl seni desteklemediğimi söyleyebiliyorsun?! Yükün çok ağırdı! Kendin için daha fazla zamana ihtiyacın vardı? Çocuklarla ilgilenecek birine? Çocuklara bir dadı tuttum ...
BETH. *Çocuklara dadı mı?*
TOM. (*Devam eder.*) Kendine ait bir yere ihtiyacın vardı? Garajın üstünde sana bir yer yaptım! Bütün bir gün orada ne *yaptığımı* bir tek Allah bilir.
BETH. Senden bütün beklediğim *saygıydı*, bunu biliyorsun? Bana, sanatıma ...
TOM. Hmm, sanatın, sanatın.
BETH. Bunların ne yararı var? Defol git buradan. Git. Defol.
TOM. (*"Git..." üzerine.*) Sen bu evliliği, o Allah'ın belası sanatına karşılık *rehin* tuttun!
BETH. Dışarı!
TOM. İnanmadığın bir şeye destek vermenin nasıl bir şey olduğunu biliyor musun? Biliyor musun, Beth? Biliyor musun? İnsanı bitiren bir şey.
BETH. (*Arkasını dönerek.*) Artık konuşmak istemiyorum...
TOM. Yalan söylemek, sana yalan söylemek, kendime yalan söylemek ...
BETH. Git! Defol!
TOM. (*"Defol!" üzerine.*) Sana ne söylememi isterdin, ne kadar dehşet bir sanatçı olduğumu mu?
BETH. Orospu çocuğu ...
TOM. (*Devam eder.*) Ha? Bunu mu söylemeliydim? Herkes gibi doğru dürüst bir işe sahip olmamak için kullandığın bir bahane olduğunu ...
BETH. Sen adi bir orospu çocuğusun.
TOM. (*Devam eder.*) ...hayatın için gerçekten bir şeyler yapman gerektiğini?!
BETH. Nasıl cesaret ediyorsun! Nasıl *cesaret* edebiliyorsun!
TOM. (*Devam eder.*) Bunu yapamazdım; nasıl yapabilirdim ki? Her şey, bu yetenek masalını devam ettirme üzerine kurulmuştu! (*Tom'a vurur. Tom omu bileğinden kavrar.*) Kavga mı etmek istiyorsun? Ha? Bana vurmak mı? (*Yatağa girer. Yatıştırmak için üzerine oturur.*)
BETH. (*Aynı anda komuşurlar.*) Bırak beni! Bırak beni!
TOM. (*Aynı anda komuşurlar.*) Vur bana! Vur bana! Devam et, vur bana!
BETH. Adi herif!
TOM. Kaltak! (*Yüzüne tükürür. Güreşirler, yatak içinde dönerler, karşılıklı düşmanlıklarını tırmandırırlar.*) Erkek düşmanı.
BETH. Yalancı!
TOM. Yeteneksiz!
BETH. Siktir oradan!
TOM. Bana bak! Bak beni ne hale getirdin!
BETH. Bak *beni* ne hale getirdin!
TOM. Seni öldürebilirim! Hemen şimdi öldürebilirim seni kahrolası.
BETH. Haydi dene. Dene de gör. (*Birbirlerine bakarlar. Aniden Tom, Beth'i dudaklarından öper. Duraklama. Her ikisi de tahrik olmuşlardır, ışıklar azalarak sönerken, Beth, hızla Tom'un pantolonunu çıkarmaya başlar.*)

Sahne 3

Gabe ve Karen'in evi. Kısa bir zaman sonra.
Gabe ve Karen salonda bir şişe şarabı bitirmektedirler.
Keyifleri biraz kaçık fakat konuşmaları şefkat dolu.

KAREN. Beth ve Tom.

GABE. Biliyorum.

KAREN. Bütün tanıdığımız çiftler arasında ...

GABE. *Biliyorum.*

KAREN. Aman Allah'ım Gabe, onları biz tanıştırdık.

GABE. Doğru haklısın. *(Sessizce otururlar. İkisi de düşünceye dalmıştır. Başlarını sallayıp, şaraplarını yudumlamaktadırlar.)*

KAREN. *(Şarabı kastederek.) Shiraz hakkında ne düşünüyorsun?*

GABE. Buruk.

KAREN. Evet, bence de öyle. (A beat.) Bunun nasıl bir şey olduğunu düşünebiliyor musun? Bütün lise sonrası yıllarını birlikte geçirdiğin insan, bir de bakıyorsun, kaderini bütünüyle kendisine bağladığın o insan, sahtekârın biri çıkıyor?! *Düşüne* biliyor musun?

GABE. Dur bakalım bir dakika, hikayenin tamamını bilmiyoruz.

KAREN. Daha bilecek ne var ki? İki yüzlünün biri; onu aldattı.

GABE. *("...onu aldattı."nın üzerine.)* Evet, evet bu kadar basit olamaz Karen, sen de biliyorsun. Asla olamaz.

KAREN. Yılan herif.

GABE. Tatlım. İki saat öncesine kadar dünyanın en dürüst insanı olduğunu düşündüğün biri hakkında bunları söylediğini unutma.

KAREN. Biliyorum, ama yanılmışım. Bir insan hakkında bu kadar yanılabilceğimi hiç düşünemezdim. Bir kimse hakkında bu kadar yanıldığımı hiç gördün mü? Aman Tanrım ne kadar çok yanılmışım.

GABE. Haydi Karen, senin yıllardır tanıyıp, sevdiğin biri o.

KAREN. Hayır efendim, hiç de değil. Olamaz da. Hiçbir zaman da olmadığımı düşünmeye başlıyorum.

GABE. Tatlım...

KAREN. Belki de hiçbir zaman böyle biri var olmadı.

GABE. Hoppalaaa...

KAREN. Belki de ortak hayal gücümüzün bir ürünü. Çok göz boyayıcı biriydi o *senin* arkadaşın. Çok dürüst olduğuna bizi inandırdı. Bunu çok iyi başardı. Ne kadar da sempatik biri; dürüst, sevecen, çalışkan, iyi bir baba ...

GABE. Bütün bunlar doğru. Bir hata yaptı ...

KAREN. Bir hata?!

GABE. *(Devam eder.)* O hâlâ aynı koca adam, Tom o ...

KAREN. Bu hata yapmanın ötesinde bir şey! Artık onun yüzüne bakmam ben. Bakamam. Beth'e ve çocuklara yaptıklarından sonra..?

GABE. Pekalâ ne yapalım, onu terk mi edelim? O benim en eski arkadaşım!

KAREN. ("*O benim en eski arkadaşım!*"ın üzerine.) Senden her hangi bir şey yapmanı beklemiyorum. Sen dilediğin gibi davran. *Ben* onun yüzüne bakamayacağımı söylüyorum.

GABE. Belki de başı gerçekten dertte. Gerçekten. Eğer bunu dikkate almaz, onu cezalandırır gibi davranırsak, bu arkadaşlığa yakışır mı? Onu cezalandırma konusunda Beth'in yeterince başarılı olduğunu düşünüyorum.

KAREN. Burada incinen taraf Beth ...

GABE. Yani, bu ne demek oluyor, incinen taraf o diye, biz de dostluğumuzu yalnız onunla sürdürmeliyiz, öyle mi?

KAREN. Ben sana söylüyorum, ben artık onunla arkadaşlık *yapmam*; sen dilediğinle arkadaşlık yapmakta serbestsin; bana göre böyle hayat yaşayan birine güvenilemez.

GABE. Çok katısin.

KAREN. "Katı" değilim – bunu kabul etmiyorum ... Durumu tanımlayan kelimelerden sadece biri ...

GABE. Tamam; af edersin.

KAREN. (*Devam eder.*) Prensipte meselesi. Prensipli olduğum için beni eleştiremezsin ...

GABE. Af etmek senin prensiplerin dışında mı, yoksa af ettirmeyecek kadar katı mı prensiplerin?

KAREN. Bazı şeyler af edilemez; bu af edilemez.

GABE. Demek öyle ...

KAREN. (*Devam eder.*) Bu kadar kolaycı olma. Üzgünüm. Bazı şeylerin sonucuna katlanılır.

GABE. Hatırlat da, bir dahaki sefere senin tepenin tasını attırmamaya çalışayım.

KAREN. Eğer böyle bir şey yapacak olursan, bilmiş ol ki, burada duramazsın.

GABE. Sahi mi?

KAREN. Ciddiye alsan iyi edersin. Öyle salonda yatma zırvaları falan bana sökmez.

GABE. Beth bana söyledi, çocukları düşünerek kabul etmiş. Pek yanlış sayılmaz.

KAREN. Eğer ailesini mahvediyorsa, kusura bakma ama, aynı çatı altında uyumayı hak edemez.

GABE. Ama çocuklar için!

KAREN. O bir ayrıcalıktı ve Tom bu ayrıcalığı yitirdi.

GABE. Aman, aman sen ne kadar katısin.

KAREN. Alaycılığı bırak! Onun yaptıklarının bir bedeli olması gerekir; bu vurduğum duymazlıkla bu iş yürümez. Beth bu duruma nasıl bu kadar hoş görülü davranıyor, aklım almıyor! Ben olsam, onu hemen kapının önüne koyardım.

GABE. Demek, zayıf bir anımda, ufak bir çapkınlık yapsam ve bunu sana itiraf edip beni af etmeni isteme saflığında bulunsam bana ne diyeceksin; cehennemin dibine kadar yolun var.

KAREN. Aynen öyle.

GABE. Yani, arkadaş olarak da mı kalamayız?

KAREN. Asla. Sen dalga mı geçiyorsun?

GABE. Yani, birbirimizle uygar ilişkiler içinde bile bulunamaz mıyız? (*Karen, Sen delirdin mi? anlamında başını sallar.*) Hiç olmazsa şimdi nasıl davranacağımı biliyorum.

KAREN. Şüpheli mi vardı. (*Gabe'i kendine doğru çeker, Gabe başını karısının kucağına yaslar.*)

GABE. Yalnız şunu da unutma, çiftlerin yalnızken nasıl davrandıklarını hiç bilemeyiz; hiç bilemeyiz. *Bunu* sen de biliyorsun: Hiç bilemeyiz. Bu çok esrarengiz bir şeydir.

KAREN. Böylece, onları tanıştırma çabalarımız da çöpe gitmiş oldu.

GABE. Aman Allah'ım, galiba haklısın. Neler yapabiliriz.?

KAREN. Hiçbir şey. Beth'in çocuklarla gelip iki hafta bizde kalması, onlar gittikten sonra Tom'un gelip bizde kalması gibi bir şey asla düşünülemez. Bu çok saçma bir şey olur.

GABE. Evet, korkunç bir şey.

KAREN. Düşünemiyorum bile.

GABE. Felâket gibi, değil mi? *(Karen başıyla onaylar. Sessizlik.)*

KAREN. Bu gece neden bu kadar sessizdin?

GABE. Ne? Ne demek istiyorsun?

KAREN. Beth olan biteni anlatırken. Pek sessizdin.

GABE. Hiç de değil. Şok geçirdim, sersemlemiştim.

KAREN. Bütün konuşmaları ben yaptım.

GABE. Her zamanki gibi. *(Karen Gabe'e hafifçe vurur.)* Hey! Doğru söylüyorum, bütün konuşmaların *hepsini* sen yaparsın.

KAREN. Hiç de değil.

GABE. Evet sen yaparsın. Her hangi bir konuda, genellikle senin daha fazla söyleyeceklerin vardır. Bu nedenle işleri birlikte iyi götürüyoruz. Sen konuşuyorsun, ben yazıyorum, sen yazdıklarımı düzeltiyorsun.

KAREN. İşine gelmediği için sulandırıyor, değil mi?

GABE. Hayır. Neymiş o işime gelmeyen?

KAREN. Beth'in bize anlattıkları ... O söyledikleri, biraz ağır geldi sanki sana.

GABE. Tabii ağırdı. Hiç kimse en yakın arkadaşının başına böyle şeyler gelsin istemez.

KAREN. *("...gelsin istemez."in üstüne.)* Hayır, hayır onu demek istemedim. Hemen savunmaya geçme. Evlikle ilgili konuşmalar ... Pek fazla canını sıktı galiba. Seni bayağı rahatsız etmiş benziyor.

GABE. *Beni* mi rahatsız etmiş?

KAREN. Eeveet.

GABE. Yani, söyledigim gibi, çok da keyifli bir konu değildi tabii.

KAREN. Kıvırtıyorsun.

GABE. Ne diyorsun sen?!

KAREN. İşine gelmediği için yan çiziyorsun.

GABE. *(Kızır ve uzaklaşır.)* Hayır, yan çizdiğim falan yok. Ne demek istediğini anlayabilmiş değilim.

KAREN. Buz gibi kıvırtıyorsun. Ne zaman, bunun gibi ... böyle ciddi konularda bir şeyler sorsam ...

GABE. Anlıyorum, yoksa benimle bir kavga mı başlatmak niyetindesin?

KAREN. *("...niyetindesin?"nin üzerine; alttan alarak.)* Hayır, Gabe ...

GABE. Ne dememi bekliyorsun, peki? Bütün bu olan bitenlerden ödümün patladığını mı?

KAREN. Evet!

GABE. Peki o zaman, evet ödüm patlıyor. Oldu mu?

KAREN. Ben de çok korkuyorum. Kendini güvende hissediyorsun, sapasağlam, birden yer kabuğu çatlayıveriyor. *(Pencereden otomobil farlarının ışıkları görünür; bir otomobil evin bahçesine girmektedir.)*

GABE. Hangi Allah'ın belası bu? *(Dışarı doğru bakar.)* İnanmayacaksın ama, galiba gelen Tom.

KAREN. Dalga geçme.

GABE. Tom'un ta *kendisi*.

KAREN. Washington'da olması geriyordu.

GABE. Demek ki değilmiş, bizim bahçeye girdi bile.

KAREN. *(Gitmeye yeltenerek.)* Onu görmek istemiyorum. Yattığımı söylersin.
GABE. Haydi Karen, bunu yapamazsın.
KAREN. Buraya beni görmek için gelmiş olamaz herhalde, seni görmeye gelmiştir; o *senin* arkadaşın.
GABE. Bu doğru değil. Sen Tom'u *seversin*.
KAREN. Hayır, sevdiğimi sanmışım. *(Kapı çalınır.)*
GABE. Karen, lütfen. *(Kapı tekrar çalınır. Çocukça.)* Beni onunla yalnız bırakma? *(Karen biraz yumuşar. Gabe, Tom'a kapıyı açmaya gider.)* Tom, merhaba.
TOM. Merhaba. Bunun çılgınca bir şey olduğunu biliyorum; gerçekten çok geç.
GABE. Önemi yok, gel içeri.
TOM. Sizleri görmek zorundaydım. *(Gabe başını sallar, anlayışlıdır; Tom onu kucaklar.)*
GABE. *(Yumuşak bir tonda.)* Biliyorum, biliyorum ...
TOM. İşte başıma açtığım, bir *başka* harika belâ ...
GABE. Bence ...
TOM. *(Karen'a.)* Selam. *(Kucaklamak ister gibi kollarını açar, fakat Karen böyle bir isteği olmadığını vücut diliyle anlatır.)* Bir şey yok Karen, beni kucaklayabilirsin, bir şey bulaştırmam. *(A beat. Soğuk bir edayla direnmekten vazgeçer, kendisini kucaklamasına izin verir.)* Teşekkürler.
KAREN. Beth *senin* Washington'da olduğunu söylemişti diye hatırlıyorum.
TOM. Evet, ama gidemedim. Hava. *(Karen başını sallar.)*
GABE. Araba kullanmak için tam da gecesin.
TOM. Evet, yollar çok kaygan ... Böyle habersiz gelmek istemezdim, ama araç telefonumun şarjı bitmiş. Af edersin, Karen.
KAREN. *Benden* özür dileme ... *(Tatsız bir an.)*
GABE. *(Tom'a.)* Söyle bakalım. Yemek yedin mi?
TOM. Doğrusunu istersen, yemedim. Sadece havaalanında kötü bir sandviç yedim, o kadar.
GABE. Sana bir şeyler hazırlayayım. *(Karen Gabe'e kötü, kötü bakar.)*
TOM. Hayır, hayır hiç gereği yok ...
GABE. Sorun değil. Gerçekten ...
TOM. Çok geç oldu ...
KAREN. Tom haklı, gerçekten geç *oldu* ...
GABE. *(Tom'a.)* Önemi yok. Hafif bir yemek çok iyi gelir. *(Yemeği hazırlamak için çıkar.)*
TOM. Teşekkürler. *(A beat; seslenerek.)* Hey, limon-badem ve polentalı pastadan kalmamıştır, değil mi?
GABE. Şanslısın, biraz kalmıştı.
TOM. Harika.
KAREN. Beth mi söyledi sana?
TOM. Evet, çok lezzetli olduğunu söyledi.
KAREN. *Pastadan* mı konuştunuz?
TOM. Evet. Neden olmasın? *Komuşuyorduk ... (A beat. Gabe girer.)*
KAREN. Hadi ben yatmaya gidiyorum. Siz keyfinize bakın.
TOM. Karen, bekle. *(Karen durur.)* Bak, biliyorum, bu pek hoş bir durum değil ...
KAREN. Önemi yok.
TOM. Biliyorum, olanları anlayabilmek kolay değil. Bana olan kızgınlığının farkındayım.
KAREN. Hayır, kızgın falan değilim.
GABE. Karen ...
TOM. Böyle olacağını biliyordum: Sen kararımı vermişsin bile.

GABE. Hiç ön yargılı değiliz ...

KAREN. Çok geç oldu ve ben çok yorgunum.

TOM. Size birlikte anlatabilmeyi isterdim. Böyle olacağımı biliyordum. O da çok kindar davrandı.

KAREN. ("*...kindar davrandı.*"nın üzerine.) Bütün bunlara girmek şimdi içimden gelmiyor. Haber bile vermeden, çıka geldin...

GABE. Karen ...

TOM. Bunun için özür dilemiştim. Telefonumun pili bitmişti ...

KAREN. Kusura bakma, yatmaya gidiyorum. (*Çıkmak üzere döner.*)

GABE. (*Karen'in davranışına şaşırır.*) Tatlım!

TOM. Hey. Ne diyeceklerimi de merak etmiyor musun? (*Karen durur.*) Buraya kadar geldim ... Gerçekten Karen, beni dinlemen gerektiğini düşünmüyor musun? Dostluğumuzun hatırına? Sizler benim için çok önemlisiniz ...

GABE. ("*Sizler benim...*"nin üstüne; *yumuşakça.*) Doğru söylüyor.

KAREN. Evet, niyetin anlaşıldı, Tom; bu kar fırtınasında buraya kadar gelerek bizim desteğimizi kazanmak istedin. Doğrusu çok iyi politikacısın.

TOM. Destek kazanmaya falan çalışmıyorum. Sadece beni dinlemeniz gerektiğini düşünüyorum. Yalnızca Beth'in söylediklerini bilmeniz yetmez.

KAREN. Her şey apaçık ortada değil mi, Tom?

TOM. Hayır, hiç de değil. Burada suçlanacak kişi ben değilim. (*Karen alaycı bir edayla güler.*) Beni, bu olayın suçlusu olarak görmekte ısrar edersen ... sana Beth 'le ilgili şeyler anlatabilirim ...

KAREN. Şuna bak, galiba senin için alçalmanın sınırı yok, değil mi?

GABE. ("*...değil mi?*"nin üstüne.) Karen ...

TOM. (*Devam eder.*) Bütün bu olan biteni anlamana yardımcı olacak şeyler... Bana artık dokunmak bile istemediğini, Beth anlattı mı sana?

KAREN. Bunları duymak istemiyorum ...

TOM. (*Devam eder.*) Ha? Bana dokunmaktan nasıl tiksindiğini sana söyledi mi?

KAREN. Bunu *duymak* istemiyorum!

TOM. Tamam, duymak istemiyorsun ... Eğer sadece beni suçlamak istiyorsan, fark etmez ...

KAREN. Tam bir pislilik: bir hostes?!

GABE. Karen ...

TOM. (*Üstüne.*) Ne?! O sana böyle mi dedi?!

KAREN. (*Devam eder.*) Yani, bundan daha iyisini yapamaz mıydın?

TOM. (*Devam eder.*) Nancy hostes değil, seyahat acentesinde yönetici, tamam mı?

KAREN. ("*...tamam mı?*"nın üzerine.) Kim olduğu önemli değil, Tom. Sen onu becerdin ya.

GABE. (*Hiddetlice.*) Karen, kendine gel ...

TOM. (*Karen'e*) Seni bu kadar kızdıran ne? (*Gabe'e.*) Tanrım, öyle davranıyor ki, sanki ben ... (*Gabe omuzlarını silker.*)

KAREN. Karısına, ailesine böyle davranan bir erkek ...

TOM. Benim, birazcık olsun yuvamı yıkıcı bir şey yapacağımı mı düşünüyorsun?

Öyle mi, Karen? Benim için böyle mi düşünüyorsun?

KAREN. Senin için *ne* düşündüğümü bilmiyorum, Tom. Gerçekten bilmiyorum.

GABE. Karen ...

KAREN. Bütün bildiğim, bütün bunlara degecek biri olsaydı.

GABE. (*Karen'e*) Sen yatmaya gitsen *daha iyi* olacak galiba.

KAREN. Galiba haklısın. (*A beat.*) İyi geceler, çocuklar. (*Yukarı çıkar. Sessizlik.*)

GABE. Eğer bir halt ettiğimde başıma geleceklerin bir göstergesi ise bu ...
TOM. Bana karşı pek anlayışlı olmasını beklemiyordum zaten...
GABE. Biraz zaman tanı. Biliyorsun, bütün bu olanlar bizim için çok yeni şeyler. *(Tom başıyla onaylar. Tabacağı kastederek.)* İstersen fırna atıp ısıtabilirim.
TOM. *(“...ısıtabilirim.”in üstüne.)* Hayır, hayır , gerek yok, harika görünüyor.
GABE. Şarap?
TOM. Lütfen. *(Gabe, bir bardağa şarap koyar.)* Sağ ol. Bu yaptıklarının beni çok mutlu ettiğini bilmeni isterim. Bugünlerde her şey o kadar kötü gidiyor ki ...
GABE. Seni anlıyorum.
TOM. Salonda yatmak, gardırop yerine bavuldan giyinip soyunmak...*(Kuzu etinin tadına bakar.)* Mmm.
GABE. İyi mi?
TOM. Ooo! Nasıl yaptın bunu?
GABE. Çok kolay. Geceden sosa yatır ...
TOM. Evet?
GABE. Limon suyu, zeytin yağı, sarımsak, biberiye ... Sonra, doğru ızgaraya.
TOM. Ohh. Harikulade.
GABE. Teşekkürler. *(Gabe, Tom'un yemesini seyrediyor.)* Beth, senin bir buhran geçirmekte olduğunu düşünüyor.
TOM. Tabii ki Beth benim buhran geçirmekte olduğumu düşünecek. Eğer sen onun yerinde olsaydın *sen* de öyle düşünmeyi tercih etmez miydin? Ben çıldırmadım, Gabe. Tam tersi, aklım başıma geldi. Çoktandır olmadığı kadar şimdi kendimi iyi hissediyorum.
GABE. Keşke bana açılısaydın ...
TOM. Gabe ...
GABE. Hayır, gerçekten: keşke kafanın içinden geçenleri bana anlatsaydın ...
TOM. O zaman, bana aklımı kullanmayı falan mı öğütleyecektin?
GABE. Evet.
TOM. Belki ben makul olmak istemeyecektim. Bütün hayatım boyunca makul oldum...
GABE. Senin bu pisliğin içine düşmeni önleyebilirdim.
TOM. Bak, senin bu pislik dediğin şeye, ben hayatımda başıma gelebilecek en güzel şey olarak bakıyorum!
GABE. Nedir bu, Tom? Sadece seks mi?
TOM. *Sadece seks?* Hayır. *Sadece seks* değil. Tabii, o, bu işin bir parçası. Biliyor musun? Şaşacaksın ama, son zamanlarda seks harikaydı.
GABE. Yani, seninle Beth arasında...?
TOM. Ha, ha.
GABE. Sen ve Beth halâ seks mi yapıyorsunuz?
TOM. Evet. Ne var bunda?
GABE. Bilemiyorum, bana öyle geliyor ki, bu şartlar altında ... bu kadar nefret ve düşmanlık ... kavganın, mükemmel sekse yol açmasını anlayamıyorum.
TOM. Öyle yoğun oluyor ki! Keşke evliliğimiz bozulmadan da seks bu kadar güzel olsaydı ...
GABE. Ben bu işlerin çok uzağında kalmış olmalıyım. Gerçekten güzel seksin, güven, sevgi ve karşılıklı saygının ürünü olduğunu düşünürdüm.
TOM. Dalga geçiyorsun, değil mi? Öfkeyi hafife alma; öfke müthiş bir tahrik unsurudur.
GABE. Ha?
TOM. *(Pastanın tadına bakar.)* Mmm! Gerçekten polenta.
GABE. Evet, içinde hiç beyaz un yok, sadece polenta. Demek hâlâ aşk yapıyorsunuz, ha.

TOM. Tam olarak aşk yapmak diyemem. (*A beat.*) Beth artık bana pek fazla dokunmuyordu bile.

GABE. Ne demek istiyorsun?

TOM. Demek istiyorum ki, biri seni seviyorsa, doğal olarak senin koluna, omzuna dokunur. (*A beat.*) Bir deney yaptım. Onun bana ne kadar zaman dokunmadan durabileceğini anlamak için, ona hiç dokunmamaya karar verdim. Şimdi seksten bahsetmiyorum, iki tenin birbirine değmesinden söz ediyorum. Basit bir iyi geceler öpücüğü, el ele tutuşmak gibi. Bana hiç dokunmadı bile, Gabe. Hiç. Bir hafta sabrettim. Dayanamadım. Kendimi kaybettim ve ağlamaya başladım.

GABE. Sahi mi?

TOM. Seni bilmem ama, ben, hayatın tadını çıkarmak isteyecek bir noktaya geldim. Kendi *karım*la şansımın açılmasını bekleyerek hayatımı geçirmek istemiyorum, biliyor musun?

Yatağa giriyorsun ve seks yapacağını düşünüyorsun. Bir şey söylüyorsun, öyle havadan sudan bir şey, bir de bakıyorsun keyfi kaçmış, o hava gitmiş. Sonra ışıklar söner, senin beklentilerin de. Bütün zamanların en çok mastürbasyon yapan evli erkeği benim.

GABE. Pek emin değilim. Ayrıca, evliliğin, yirmi-dört-saat dilediğin zaman seks yapabilmek anlamına geldiğini de kim söylemiş?

TOM. Yirmi-dört-saat isteyen kim, bütün istediğim biraz şefkat. (*Gabe başıyla onaylar. Sessizlik.*)

GABE. Başka kadınlar da oldu mu?

TOM. (*Alınmıştır.*) Hayır!

GABE. Af edersin.

TOM. Hayır, Gabe, başka kadınlar yoktu. Bazı fırsatlar olmadı *değil*, yani. Demek istiyorum ki, şehir dışına *benim* kadar seyahat edersen ... Yalnızsın, evden uzaktasın, sanki gerçek zamanda yaşamıyormuşsun gibi. Bir otelin barında, bir hanım arkadaşıyla sohbe dalarım, veya kabarcık saçlı bir dulla, onları güldürürüm, gözüme hoş görünürler ve birden kendime güvenim gelir, bilirsin?, ve bir düşün, vay be, belki de, hâlâ zeki ve *cazibeliyim*. Havada o elektrik vardır, kolejden bu yana kaybolan o çekicilik, hatırladın mı?, ufalcık bir atak, hafif bir kımlıdanma, ve hemen seks? Ama, hemen ürkerim, iyi geceler der ve odama çıkarım ve suçluluktan kurtulmak veya iyi bir şeyler duymak ümidiyle Beth'i ararım ve yapmayı unuttuğum veya kötü yaptığım bir şey için azar işitirim. Nancy ile şahsen tanışmaya kadar, rezervasyonlarımız için yaptığımız telefon görüşmelerinde hep kendimi iyi hissetmemi neden oldu. O zamanlar ona aşık olmayı, daha aklımdan bile geçirmiyordum.

GABE. Vay be.

TOM. Harika kahkaha atar, işveli espriler yapardı ve bir gün dedi ki, "Haftalardır konuşuyoruz, artık seninle tanışmak istiyorum!" Ve düşünmeye başladım, Neden olmasın? Kendimi ne için saklıyordum ki? Evde beni bekleyen, her şeyimde kusur bulan kadın için mi? Bakışlarıyla beni derin hayal kırıklıklarına uğratan kadın. Her zaman. Suçlayıcı, "nasıl da bu kadar düşüncesiz olabiliyorsun" diyen bakışlar. Yani, bir yanda, kendimi değerli hissetmemi sağlayan bu *nefis* kadın, ve *diğer* kadın, kendimi pislik gibi hissetmemi sebep olan karım. Hangisini seçerdin? (*Sessizlik.*)

GABE. Peki, şimdi ne oluyor, Tommy?

TOM. Şimdi ne oluyor ile ne demek istiyorsun?

GABE. Yani, ne yapacaksın? Birine gidecek misin?

TOM. Birine *gitmek* mi?

GABE. Evlilik danışmanı, terapist gibi biri?

TOM. Ne yaran var ki?

GABE. Yarar? Tom, senin ailenden söz ediyoruz.
TOM. Fakat evlilik bitti. Ben sana deminden beri ne anlatıyorum? Bitti.
GABE. ("*Bitti.*"nin üstüne.) Bittiğini nerden *biliyorsun*?
TOM. Çünkü, *biliyorum*. Çünkü, benim açımdan *bitti*, benim için çoktan bitmişti.
GABE. Tabii, henüz dumanı üstünde olduğu için böyle düşünüyorsun. Ama, doğru kararı verdiğinden kesinlikle emin olmak istemez misin?
TOM. Doğru karar *veriyorum*. Benim kararımın doğruluğunu mu tartışyorsun?
GABE. Yani ...
TOM. Tartışıyor musun?
GABE. Hayır. Demek istedim ki, ben senin yerinde olsaydım ...
TOM. Sen ben değilsin.
GABE. (*İsrarı bırakır.*) Tamam. (*A beat.*)Bütün söylemek istediğim, Tommy, senin yerinde olsaydım, hiçbir ümit kalmadığından emin olmak istedim.
TOM. (*Endişeli; "...olmak isterdim."*in üstüne.) Ne demek oluyor bu?
GABE. Yani, nasıl böyle çekip gidersin, Tom? Böyle, elini kolunu sallayarak nasıl çeker gidersin? Anlamıyorum.
TOM. Allah aşkına, Gabe ...
GABE. On iki yıl. Çocuklarına karşı bir sorumluluğun yok mu?
TOM. *Bu kadar* zaman çocuklarım için sabrettim. Artık anlamı yok; uzaması kimsenin hayrına değil.
GABE. Peki, ya geçici bir hevesse ...
TOM. Kahrolası ...
GABE. (*Devam eder.*) ... veya bir, bir orta-yaş-sendromu veya başka bir şey? Pişmanlık duyacağın bir adımı atmadan önce, geçici bir heves olup olmadığını bilmek istemez misin?
TOM. Bak, senden istediğim bu değildi, tamam mı? Eğer gerçekten benim arkadaşım olsaydın ...
GABE. Tabii senin gerçek arkadaşımın, hergele. *Ne demek* istiyorsun, gerçekten senin arkadaşın olsaydımla?
TOM. ("*...olsaydımla?"*nin üstüne.) Eğer gerçekten benim arkadaşım olsaydın, beni sadece dinlerdin.
GABE. Sadece dinlemek mi?
TOM. Evet.
GABE. İstedığın bu mu? Bir kelime bile söylememeliyim, ha?
TOM. Senin nasihatini *istemiyorum*; Ne düşündüğünü *bilmek* de istemiyorum, sadece söylediklerimi duymanı istiyorum. Çok fazla şey mi istiyorum?
GABE. Aman Allah'ım, Tom, böyle bir bomba patlatıyorsun ... Fikir yürütmemiz çok doğal.
TOM. Anladım, tamam, onları duymak istemiyorum. Tamam mı? Kafamın içinde, yapılması gerekenlerle, yapılmaması gerekenler cirit atıyor. Bütün bunları defalarca düşündüm. *Senin için* ilginç olabilirler, ama ben çok uzun zamandır bunlarla birlikte yaşıyorum. Ben kararımı verdim. Sadece söylediklerimi sonuna kadar dinlemeni istiyorum.
GABE. Peki . Konuş. Devam et.
TOM. (*Yumuşak tonda.*) Boş veer.
GABE. Konuş. Can kulağıyla seni dinliyorum. Ağzımı açmıycam. (*Anahtarını sehpa üzerine fırlatır.*)
TOM. (*Duraksar; zorlukla konuşur.*) Umarım... Umarım hiçbir zaman... benim yaşadığım yalnızlığı ... sen yaşamazsın ... Hiçbir zaman. (*Ayağa kalkar.*) İşte böyle ... (*Ceketini alır,gitmeye başlar.*)

GABE. Hey, Tommy. Gitme. Sözü nü kesmiycem. Söz veriyorum. Ağzımı hiç açmıycam.

TOM. *(Gabe'in koluna hafifçe vurarak.)* Yemek için teşekkürler.

GABE. Tom.

TOM. Görüşürüz. *(Tom, el sallayarak çıkar. Arabası hareket eder. Gabe, ışıkları söndürür. Oturur, düşünceye dalar. Çok loş bir aydınlıkta bir süre oturur. Merdivenlerin ışığı yanar.)*

KAREN. *(Görünmeden, merdivenlerden seslenir.)* Gabe?

GABE. Eveet?

KAREN. *(Görünmeden.)* Yatağa gel ve bana da anlat.

GABE. Bir dakika. *(Yavaş hareket eder, aniden ona soğuk ve yabancı gelen, loş salonda çevresine bakınır.)*

KAREN. *(Görünmeden.)* Tatlım?

GABE. *(Seslenir.)* Geliyorum. *(Işıklar kararırken, oturmaya devam eder.)*

Birinci Perdenin Sonu

İKİNCİ PERDE

Sahne 1

Karanlıkta, "All Things Considered" benzeri bir müzik duyarız.
Sahne aydınlanır: Martha's Winery'da, tepede bir ev. On iki buçuk yıl kadar öncesi.
1960'ların faydacılık anlayışı doğrultusunda, (Gabe'in ailesi tarafından inşa ettirilmiş)
döneminin tipik mimarisini yansıtan, harika okyanus manzarasını
daha iyi görebilmek için büyük bölümü camla çevrili bir ev.
Oturma, pişirme ve yeme ihtiyacına cevap veren büyükçe bir mekân.
Büyük pencerelerden, evi çevreleyen balkon görünmektedir.
Zaman, bir yaz akşamı saat altı civarı;
Sahne boyunca, dışarıdaki hava yavaş, yavaş kararır.
Karen, soya soslu, balzamik sirkeli, lime'lı, zencefilli ve sarmısaklı bir sos
hazırlamaktadır. Gabe, elinde alışveriş paketleri, çiçek ve içki şişeleriyle girer.
Herkesin saçları biraz uzuncadır.

GABE. Selaam.

KAREN. Selam. Neredeydin?

GABE. Morning Glory'ye uğradım. Biraz çiçeğe ihtiyacımız olacağını düşündüm.

KAREN. Çok iyi. (Öpüşürler. Gabe, bir şişeyi vazo gibi kullanarak, çiçekleri yerleştirir.)

GABE. Tom daha gelmedi mi?

KAREN. Hayır, daha görünürde yok.

GABE. Arkadaşın Beth nerede?

KAREN. O da yürüyüşten dönmedi.

GABE. Aaa, evet, kokarcalarla ahbaplık edip onlara *tai' chi* falan öğretiyordur. Ne kadar çok dinlendirici müzik kaseti var, gördün mü? Devamlı olarak onları dinliyor.

KAREN. (Onaylamayan, fakat yumuşak ses tonuyla.) Gabe ...

GABE. (Devam eder.) Yakamozlu, çingiraklı, new-age pisliği.

KAREN. Sana ne? Onu dinlendiriyor. *Seni* dinlemek için zorlayan mı var?

GABE. Pek alâ öyle oluyor; titreşimleri, kulaklıklarından bana kadar ulaşıyor. O müziklere nasıl tahammül ettiğini anlayabilmiş değilim: Her defasında tuvalete koşmak ihtiyacı duyuyorum. Sahi, bu kadar ikircikli olmasının sebebi ne?

KAREN. Nasıl söylesem, biraz fazla *gergin* ...

GABE. *Gergin*: harika. Hey, *buldum*: O'nu Tom'la tanıştıralım! Tom, onun ayaklarını yere bastırır.

KAREN. Keyifli biridir. Ayrıca, Tom'un onun için çok uygun olacağını düşünüyorum, o esasen evlenmeye aday, iyi bir insan. Doğru kadını bulmasına bağlı.

GABE. Anladım. Ve Beth de doğru kadın.

KAREN. Bilmem, belki. Beth'in neyi eksik?

GABE. Karalama defterindeki resimleri gördün mü? Aman, aman!

KAREN. Tanıştırmakta ne zarar var ... En kötü ihtimalle ne olur ki? (Gabe, içki şişelerini çıkarır: dört şişe beyazı dört şişe kırmızı şarap, koyu rum, cin, tonik ve iki paket altılık bira.)

GABE. *(Alaycı bir eda ile.)* Yeteri kadar içkimiz var mı, ne dersin?
KAREN. Son damlasına kadar ihtiyacımız olacak. *(Gabe gülümser. A beat. Karen'a arkasından sokulur ve boynundan öpüverir. Karen sarımsak dövmeye devam eder.)* Ne yapıyorsun?
GABE. *(Ensesini öper.)* Hiç bir şey.
KAREN. Gabe. Hayır, sahiden ne yapıyorsun?
GABE. Gelinimi öpemez miyim?
KAREN. Tabii ki öpebilirsin, ama nedense hep birileri gelmek üzereyken aşkın kabarıyor?
GABE. Hiç de değil.
KAREN. Pek alâ öyle. Bu yaptığına ne denir?
GABE. Unut gitsin. *(Salata kurutma santrifujünü çıkarır, vb.)*
KAREN. Şimdi de surat asıyorsun.
GABE. Hayır, asmıyorum.
KAREN. Olacak iş mi, tatlım, ben burada sarımsak doğruyorum, senin iştahın kabarıyor; söyle, bu durumda ne yapabilirim?
GABE. En azından, bıçağı elinden bırakabilirdin. *(Sessizlik. Razi olur, bıçağı elinden bırakır, tezgâha yaslanır. Gabe öper.)* Hiç de fena olmadı, değil mi? *(Kollarını Gabe'in boynuna dolar. Ciddi, ciddi oynaşmaya başlarlar.)* Oooh, ooh.
KAREN. Ne oluyor.
GABE. Biliyor musun, ne geçti içimden?
KAREN. Ne.
GABE. Seni korkutma zamanım geldi.
KAREN. *(Oyuna ayak uydurarak.)* Oo, hayır, lütfen yapma.
GABE. Korkutucam; zamanı geldi.
KAREN. Hayır, Gabe, lütfen?
GABE. Üzgünüm, bir erkek, ne yapması gerekiyorsa onu yapmalıdır.
KAREN. Lütfen, lütfen yapma.
GABE. Üzgünüm, tatlım. Her an olabilir.
KAREN. *(Yalvararak.)* Hayır.
GABE. Her an.
KAREN. Gabe, lütfen...
GABE. Kusura bakma yavrum. Böyle olmak zorunda. *(A beat. "Buu!" der, Karen sığırar.)* Her defasında tam başarı. *(Karen, onu öper. Öpüşme uzar. Tom, sırt çantasıyla, uzun bir bisiklet yolculuğundan sonra varmıştır. Bir süre onları seyrederek Karen farkına varır ve birden öpüşmeyi keser.)* Ne oldu. *(Gözleriyle işaret eder, Gabe döner.)* Ooo. Tom. Selam.
TOM. Devam edin, beni boş verin, çok iyi gidiyordu.
KAREN. Ne kadar zamandır orada duruyorsun?
TOM. On, on beş dakika.
KAREN. Budala. *(Tom'u yanağından öper.)*
TOM. Ben de, seni gördüğüme sevindim.
GABE. *(Tom'a sarılır.)* Hoş geldin. Feribot yolculuğun nasıl geçti?
TOM. İyi. Güzel. Ama, Vineyard Haven'dan buraya pedal basmak, sanki her yıl biraz daha zorlaşıyor.
GABE. Hayır, her yıl sen biraz daha yaşılanıyorsun.
KAREN. Seni alabilirdik.
TOM. Hayır, bisikletle gelmek istedim.
GABE. Bira? Şarap?

TOM. Evet!

GABE. Hangisi?

TOM. Bira.

KAREN. Şehir nasıl?

TOM. Yapış, yapış. (*Gabe'in verdiği birayı alır.*) Teşekkürler. İkiniz de çok iyi görünüyorsunuz; sanki tatildeymiş gibi bir haliniz var.

GABE. Şehirden uzak kalmanın, insana bu kadar iyi gelmesi çok hoş bir şey.

TOM. Benimle baş göz etmeyi düşündüğünüz şu hanım nerede?

KAREN. Baş göz etmek sayılmaz bu. (*Gabe'e.*) Baş göz edeceğimizi mi söyledin? (*Gabe, omuzlarını kaldırarak.*) Buna baş göz etmek denmez ki. Çok ucuz ve planlanmış bir şey o. Biz sadece, ikinizin birbirinizden hoşlanabileceğini düşündük, hepsi bu kadar.

TOM. Benim için sakıncası yok. Ben, ucuz ve planlanmış şeylerden rahatsız olmam.

GABE. İlk defa karşılaşacak değilsiniz. Daha önce tanıştınız.

KAREN. Bizim düğünde.

TOM. Sen öyle diyorsun; ama ben hatırlamadım.

GABE. Düğünün sonunu hatırlıyor musun? Pistte, tek başına dans ederek, şu aptal Kabuki pislüğünü yapan kadın.

KAREN. Gabe!

GABE. Ne.

TOM. (*Aynı anda, Gabe'e.*) İnanmıyorum. (*Gabe başıyla onaylar.*) O mu?

KAREN. Durun bakalım bir dakika, haksızlık ediyorsunuz. O bir düğündü! Biraz içmişti, kendini rahat hissediyordu.

TOM. Söz konusu hanım o demek. Pek tanışmış da sayılmayız, ama onu *seyrettim*, evet.

GABE. Eweet. Samırım Beth seyredilecek şeyler yapıyordu.

KAREN. Biliyorsunuz ki, bu o kadar komik değil. Berth gerçekten... o gerçekten yetenekli, ender bir insan.

TOM. Böylece, her şey aydınlandı. (*Gabe, kendini tutamaz.*)

KAREN. (*Gabe'e.*) Kes şunu!

GABE. Sadece şaka yapıyorum. Beth harikadır. Onu seveceksin. Ve bu planlanmış bir şey değil. (*Tom güler. Karen başını sallayarak onu ayıplar.*)

TOM. Peki, burada değil mi?

GABE. (*Baş hareketiyle "burada" demek ister.*) Perşembe gecesi bizimle geldi.

KAREN. Resim falan yapmak için sahile inmiş olmalı.

TOM. Resim mi yapıyor?

KAREN. Evet, hem de çok iyi.

GABE. (*Teredditle.*) Yani ... Sayılır ...

KAREN. Yaptıklarını beğeniyorum!

TOM. Ne tür şeyler yapıyor?

GABE. Şu şeylerden yapıyor, nasıl söylenir bilemiyorum: şu ekspresyonistik, yeni-pisikotik...

KAREN. (*Kızgın.*) Gabe!

GABE. Ne?

KAREN. Bunlara ne gerek var?!

GABE. Benim ne düşündüğümün ne önemi var? Bir şeye benzeyip benzemediklerine Tom kendi karar verebilir.

TOM. Doğru.

KAREN. (*"...Tom kendi karar verebilir." in üstüne.*) Akıl almaz derecede olumsuzsun, artık kessen iyi olur!

GABE. Benim fikrimi sordu! Ben de söyledim. Aman yarabbim...*(Sessizlik içinde yemek pişirmeyi sürdürürler.)*

TOM. *(Alaycı bir tonda.)* Arkadaşlarınızı baş göz etmekle onlara büyük iyilik ediyorsunuz.

Bizim de sizler gibi mutlu olmamızı istiyorsunuz herhalde, değil mi? Bu gerçekten çok hoş.

KAREN. *(Gülümseyerek.)* Seni gidi hergele. *(Güneş yanığı teniyle hoş görünen Beth girer. Omzundaki çantasından, resim malzemeleri taşmaktadır, boynunda kulaklıkları vardır. Fark edilme beklentisiyle gülümseyen Tom 'u görmezlikten gelir.)*

BETH. *(Girerken.)* Merhaba?

KAREN. Selam!

GABE. Selaaam.

BETH. Gecikmedim değil mi?

TOM. Hayır, hayır.

BETH. Zamanın nasıl geçtiğini hiç anlamamışım.

KAREN. Nereye gittin?

BETH. Ooo. Muhteşemdi. Işık! Okyanusun üstünde! Sahile kadar yürüdüm ... Dün beni götürdüğün yer var ya?

KAREN. Lucy Vincent plajı?

BETH. Evet!

KAREN. Oooo, bayağı yürümüşsün.

BETH. Evet! Burayı çok seviyorum!

GABE. Biliyorum.

BETH. Aşığım.

TOM. Vineyard'a (veya buraya) ilk gelişiniz mi?

BETH. *(Tom'la ilgilenmez; Karen'e.)* Bütün kıyı boyunca yürüdüm, o muhteşem killi falezleri de geçtim?

KAREN. Ooo.

BETH. Işık!

GABE. Biliyorum.

BETH. İnanmayacaksınız ama, o falezler ışıl, ışıldı!

KAREN. Nasıl da ışıl, ışıl ama, değil mi?

BETH. Müthiş bir toprak yapısı.

KAREN. Evet öyle.

BETH. Ve o güzel insanlar, o güzel erkekler ve kadınlar, o killi toprağın içinde nasıl da oynuyorlar...

GABE. Ooo, evet.

BETH. *(Devam eder.)* ... ve vücutlarına vuran o ışık ...

TOM. Çıplak mıydılar?

BETH. *(A beat, ilk defa Tom'un yüzüne bakmaktadır.)* Anlamadım?

TOM. Sadece, çıplak olup olmadıklarını merak ettim.

BETH. Bazıları, evet.

GABE. Af edersin, Beth, bu Tom. Tom ...

TOM. Selam. *(Elini uzatır; el sıkışırlar.)*

BETH. Sizi hatırladım. *(Karen'e.)* Onu hatırladım.

KAREN. Hatırlayacağımı biliyordum.

TOM. Bi dakika, bi dakika: Şey, ben zannetmiyorum...

BETH. Dügünde. Beraber geldiğiniz kadınla epey konuşmuştum. Toplum savunucusu idi.

TOM. Artık değil. Yani, o hâlâ toplum savunucusu da, ben artık onunla değilim.

BETH. Bak, bu çok kötü.
TOM. Yok canım, hiç de öyle değil.
BETH. Çok müthiş görünüyordun.
TOM. *(Alaycı.)* Öyle mi ...
BETH. Hatırladığım kadarıyla, sizden fazla benimle konuştu. Ona daha çok ilgi gösterseydiniz ...
GABE. Tam üstüne bastın ...
KAREN. İçecek bir şey ister misin?
BETH. İçecek bir şeye *bayılırım*.
GABE. Bira, şarap, kırmızı, beyaz ...? Tonikli rom?
BETH. Ooo, evet. Bir tonikli rom; bir tonikli rom harika olur.
GABE. Hemen geliyor. *(Gabe içkiyi hazırlamaya koyulur.)*
TOM. Peki, bu sizin Vineyard'a ilk gelişiniz mi?
BETH. Evet, öyle. *(Daha çok Karen'e doğru.)* Şimdi insanların niye burayı bu kadar sevdiklerini anlıyorum; doğanın güzelliği!
KAREN. Hı, hı.
GABE. Haklısın.
BETH. *(Devam eder.)* Toprağın, yamaçların ve tepeliklerin muhteşem karışımı.
KAREN. Uh huh.
BETH. Sihirli bir güzellik. İskoçya gibi sanki.
TOM. Hiç İskoçya'da bulundun mu?
BETH. Hayır.
TOM. Ben de bulunmadım. Buraya uzun zamandır gelirim ... Gabe, ne kadar zamandır ben buraya geliyorum?
GABE. İlk gelişin, kolej birle ikinci sınıf arasındaki yaz tatilinde idi, yani ne kadar, on iki yıl.
BETH. Müthiş, siz ikiniz birbirinizi neredeyse hep tanımışsınız, değil mi?
TOM. Yaa, evet.
GABE. *(Aynı anda.)* Kolej birinci sınıfının ilk gününden beri.
TOM. İlk gün müydü?
GABE. İlk günün ilk *saati*. Kahvaltı kuyruğunda tanıştık. Yemeklere takılarak birbirimizi çok güzel eğlendirmiştik.
TOM. Haklısın! Ben bunu unutmuşum.
KAREN. Demek o zamanlar da yemekler hakkında ahkâm kesiyordun.
GABE. Fakat şimdi bu iş için para alıyorum.
BETH. Bu kadar yıldır birliktesiniz. Ne kadar hoş bir şey.
GABE. Yoksa gerçekten ruh sağlığımız mı bozuk, nasıl baktığına göre değişir.
TOM. *(Alaya alınmaya itiraz eder.)* Hey, kendine gel!
GABE. Hayır, tabii, harikaydı. Tommy ile aramızda sürüp giden, bir çatışma vardı: Benim hemen ağzım dilim tutulur, o ise ben kendimi toparlayıp, harekete geçinceye kadar, kızları tavlardı bile.
TOM. Ne? Yalan söylüyorsun.
GABE. Sadece biraz abartıyorum.
TOM. Bu doğru değil.
GABE. Tommy. Bubbie. Düşün bakalım.
TOM. Pek alâ: Cathy Soyadıneydi, kabul ediyorum.
GABE. Peki, ve diğer Kathy için ne diyorsun. K ile başlayan Kathy ve bir de C ile başlayan Cathy vardı.

TOM. Haklısın. İki tane Kathy. Ben bunu unutmuşum.
GABE. Zavalıcık.
GABE. Ve Emily, hatırladın mı Emily'i? Ve Mindy Glazer?
TOM. Tamam, tamam. Şimdi bakın: *Karen*'i düşünebilirdim, ama o bana yüz vermezdi.
GABE. Ooooo ...
TOM. Benim sana verebileceklerimi o veremez Karen. Biliyorum; ben onu çıplak gördüm.
KAREN. Ben şikayetçi değilim.
TOM. Ben pes ediyorum.
GABE. (*Karen'e.*) Teşekkür ederim. (*Karen'i öper.*)
BETH. (*Tom'a.*) Böylece, hakkınızda çok şey duyduğumu söylemem gerekecek.
TOM. Sahi mi?
BETH. Yeteri kadar. *Ne iş yapıyorsunuz?*
TOM. Oh, o yorgun avukatlardan biriyim, otuz bir yaşında kendini tüketmiş, daha iyi bir şeyler yapabilmek umuduyla çabalayan.
BETH. Ha evet.
TOM. Peki, sen?
KAREN. Beth sanatçıdır.
BETH. Karen...
KAREN. Çok iyi bir sanatçı.
BETH. Hayır...
TOM. Harika.
BETH. "Harika"?
TOM. *Kabul et* artık... Peki: Karen'i nereden tanıyorsun?
BETH ve KAREN. Doubleday.
TOM. Oh, evet.
BETH. Reklâm departmanında: o metni yazardı, ben resimleri yapardım.
KAREN. Ne ekipti ama.
TOM. Hâlâ orada mısın?
BETH. Hayır, ayrıldım.
KAREN. Beni terk etti. (*Beth'e.*) Sensiz tadı yok.
BETH. Abartıyorsun.
KAREN. Tadı yok, inan.
BETH. (*Tom'a*) Serbest çalışıyorum. Şimdi Warner'dayım.
TOM. Harika.
BETH. Çok satan ucuz kitaplar. Kitapçılar için broşürler, bu tür şeyler.
TOM. (*İlgilenir gibi görünür.*) Çok güzel.
BETH. Sanki yaptığım iş ilginçmiş gibi, çok güzel diyorsunuz. Hiç ilginç değil. Eğer beş yıl sonra da aynı işteysem, bana bir iyilik yap ve beni vur.
TOM. (*Gözüne bakarak, çapkın bir edayla.*) İsrar ediyorsan, öyle olsun. (*Bakışı, Beth'in tedirginliğini gidermiştir.*)
KAREN. Beth gerçekten müthiş bir sanatçıdır.
BETH. Şunu söylemekten vazgeçsen iyi edersin.
TOM. Ne tür şeyler yapıyorsun? Ekspresyonistik, neo-pisikotik...?
BETH. Anlayamadım? (*Hayretler içinde Tom'u seyretmektedir.*)
TOM. Yani... Hangi türde? Nasıl derler, realistik ...?
BETH. Sınıflandırmaktan nefret ederim.
TOM. Ooo, peki.

BETH. Sanattan anlar mısın?
TOM. Pek sayılmaz.
BETH. Niye o zaman sınıflandırmaya çalışıyorsun? Neden kendi zevkine güvenmiyorsun?
TOM. *(Resim defterini işaret ederek.)* Görebilir miyim?
BETH. *(Karşı çıkar.)* Hayır!
TOM. Ooo. Tamam.
BETH. Neden bakmana izin vereyim ki?
TOM. Bilmem, sadece ...
BETH. Lütfen beni bağışla ama, sen benim için kimsin ? *(Gabe, gırtlakını temizleme sesi çıkarır.)*
TOM. Haklısın, hiç kimseyim.
BETH. Birinin sanatını paylaşmak ... bu, güvenle birlikte oluşur. O bir Allah vergisidir. Hiçbir zaman yaptıklarımı, ilk buluşmada göstermem.
TOM. Ooo, bu bir buluşma mıydı? *(Ev sahiplerine bakar.)* Bunun bir buluşturma *olmadığını* düşünmüştüm.
BETH. *(Karen'e doğru giderek, kendini kurtarmaya çalışır.)* Peki: Ne yapabilirim? Bana yapacak bir iş ver.
GABE. Al, salata sosu hazırla. *(Bir kâse ve malzemeyi verir.)*
BETH. Nasıl yapmamı istersin?
GABE. *(Biraz tereddütten sonra.)* Şu minik soğanları doğrayıver.
BETH. Nasıl bir şey o? *(Gabe bir tane verir.)*
TOM. *(Beth'in yanına gider.)* Demek, ben seni onların düğününden hatırlıyorum.
BETH. Neler hatırlıyorsun?
TOM. Dans edişini. Tam sonuna doğru. Kendi kendine.
BETH. *(Sıkılır.)* Aman, Tanrım, beni görmüş olabileceğine inanamıyorum.
TOM. Tabii seni gördüm; seni seyrediyordum. Çok güzel görünüyordu — yani dans edişin. Çok hoş bir görüntüydü. *(Karen ve Gabe birbirlerine bakarlar. A beat.)*
BETH. Çok keyifli bir düğündü.
KAREN. Sahi mi? Hatırlamıyorum bile. Bu benim şarabım mıydı?
BETH. *(“Bu benim şarabım mıydı?”nın üzerine.)* Haydi ordan, keyifli olduğunu sen de biliyorsun. Siz ikiniz böyle şeyleri yapmasını çok iyi biliyorsunuz.
TOM. *(Beth'e.)* Bu işleri çok iyi bilirler; kusursuzdurlar. *(Beth gülümseyerek, baş hareketiyle onaylar.)*
KAREN. *(“Siz ikiniz böyle şeyleri yapmasını...”nın üzerine.)* Gerçekten hatırlamıyorum; çok az şey var hafızamda, çoğu zaman başka bir dünyada yaşıyor gibiydim.
GABE. Tatlım, sen bir enkaz gibiydin. *(Diğerlerine.)* Nikah için, insanları bana on dakika önceden toplatlattı; hatırladınız mı? Panik içindeydi.
KAREN. İnkâr etmiyorum; öyleydim.
BETH. Ben hatırlıyorum.
GABE. *(Sürdürür.)* Bana dedi ki, “Eğer yapacaksak, yapalım; şimdi yapılmasını istiyorum.”
KAREN. İnkâr etmiyorum.
GABE. *(Sürdürür.)* Söz dinleyen bir koca olarak ben ne yaptım? Etraftaki insanlara koşuşup dedim ki: “Acele edin, toplanın, Karen şimdi yapılmasını istiyor.” İnsanları ordövr tabaklarının başından uzaklaştırdım; geleceğim söz konusuydu.
KAREN. Bir tek ordövr yediğimi bile hatırlamıyorum.
GABE. Merak etme, bir şey kaybetmedin.
BETH. Söyle bakalım, farklı bir *duygu* mu? Evlenmiş olmak?

GABE. (*Karen'e.*) Ne düşünüyorsun?
KAREN. Sanırım farklı.
GABE. Öncesine göre, daha sakın ... öyle hissediyorum. (*Karen'e.*) Aynı fikirde misin?
KAREN. Aaa, evet; gerçekten. Bekâr olmanın yarattığı sosyal baskı kalkıyor.
GABE. Birlikte yaşarken bile, o baskıyı hissettik. Şimdi evliyiz ...
KAREN. Bir zamanlar, belirsiz ve bağımsız olan ilişkimiz şimdi apaçık ortada: Biz evliyiz. Biz evli bir çiftiz.
GABE. Garip bir rahatlık: Artık geri dönüş yok, karar verdin ve evlendin; rahatla ve keyfini çıkar. (*Karen, keyifle onu diirter.*)
BETH. Tamam, artık hayatınızı yaşayabilirsiniz, gibi bir şey.
GABE. Aynen öyle.
BETH. Kulağa bile çok hoş geliyor! Bekâr olduğun zaman, çok enerji harcıyorsun ...
TOM. Anlıyorum.
BETH. (*Devam eder.*) Hep çevrene bakıyorsun, hep kendini çevrenin bakışları altında hissediyorsun. Çok yorucu.
TOM. Ben de, bugünlerden birinde evlenip, çocuk sahibi falan olmayı düşünebilirim
GABE. O zaman ne bekliyorsun.
TOM. Şu bekârlık artık çok yorucu olmaya başladı.
BETH. Oh, anlıyorum. Böyle tatsız bir durumda olacağımı hiç düşünmezdim; şimdiye kadar, evli ve iki çocuklu biri olabilirdim.
KAREN. Durumun pek öyle tatsız gibi görünmüyor.
TOM. (*Gabe ve Karen'a.*) Yani, size bakıyorum, diyorum ki, Neden olmasın? Sanki, bunda korkacak ne var ki?
GABE. Bilmem, korkulacak ne var ki? (*A beat. Beth elini keser.*)
BETH. Allah kahretsin!
GABE. Ne.
BETH. Yok bir şey. (*Parmağını emer.*)
KAREN. Ne oldu?
GABE. Parmağını kesti, hepsi o kadar.
TOM. Durum nasıl?
BETH. Hiçbir şey yok. Gerçekten.
KAREN. (*Yakından bakar, kamı görür.*) Beth...
GABE. (*Musluğu açar.*) Suyun altına tut.
TOM. Yara bandı gibi bir şeyler var mı?
BETH. Önemli bir şey değil. Allah'ım!
GABE. (*Musluk suyunu kastederek.*) Altında tut...
KAREN. (*Üzerine.*) Uf, oraya aşağıya bak. (*Tom bakar. Karen, Beth'e bir havlu verir.*) Buraya. Üstüne bastır.
BETH. Lütfen. Hepinizden rica edebilir miyim ...? Hiçbir şeyim yok. Gerçekten. Sadece küçücük bir kesik.
KAREN. Emin misin? Uzat göreyim.
GABE. Gerçekten, pek öyle kötü görünmüyor.
KAREN. Bıçakları yeni bilemiştik; seni uyarmalıydım.
BETH. Önemi yok; senin suçun değil. Unut gitsin, ben iyiyim. (*Bezle parmağını sıkıca kavrar; Tom yara bandını bulur, Beth'e doğru gider.*)
TOM. Tamam, hasta nerede?
KAREN. Burada, Doktor bey.

TOM. *(Beth'e.)* Bu, *senin* canını *benimkinden* daha fazla yakacak. *(Beth'in yanına oturur, parmağına yara bandını sarar.)*

BETH. Teşekkür ederim.

GABE. *(Komuyu değiştirir.)* Şu gökyüzüne bakın!

KAREN. Ooo!

GABE. Hadi, gidip seyredelim. *(Gabe ve Karen gün batımını izlemek üzere dışarı çıkarlar, böylece Beth ve Tom yalnız kalırlar.)*

BETH. Çok mahçup oldum.

TOM. Olman gerekmiyor.

BETH. Kendimi bir salak gibi hissediyorum.

TOM. Neden?

BETH. Ben, iyi, küçük bir misafir gibi davranmaya çalışırken, neredeyse kendimi acil serviste bulacaktım...

TOM. Hiç kafana takma. Gabe ve Karen'in işi, diğer insanların kendilerini beceriksiz hissetmelerini sağlamak; onların işi bu. *(Beth güler. Derin bir sessizlik. Yakınlaşmayı sezer ve kaçamak davranmayı seçer.)*

BETH. Sen de, dışarı, balkona çıkmak ister misin?

TOM. Evet, tabii. *(Beth içkisini bitirir.)* Ver, içkini tazeliyeyim.

BETH. *(Gülümser.)* Teşekkürler. *(Yürür ve balkona çıkar.)* Ooo, harika!

KAREN. *(Balkondan mutfağa girer.)* Çok güzel bir gece, mutlaka dışarıda yemeliyiz. *(Balkona götüreceklerini toparlamaya başlar. Tom, Beth'in içkisini hazırlar.)* Gökyüzünü görmelisin.

TOM. Şimdi görücem ... Yemekte neler var?

KAREN. Lüfer, mısır, salata. Özel bir şey yok.

TOM. Harika. *(Karen'in saçına hafifçe dokunur, Karen geç fark eder.)*

KAREN. Ne var.

TOM. Güneşte yanmışsın.

KAREN. Oh, biliyorum.

TOM. Çok yakışmış.

KAREN. Teşekkür ederim. Saçımın rengi yazın hep açılır. *(Sessizlik. Tom tekrar saçına dokunur. Karen Tom'a bakar.)* Ne yapıyorsun? *(Tom, hiçbir şey anlamında omuzlarını oynatır. Bir an için garip bir durum yaşanır; Karen havayı değiştirmek ister. Yürürken.)* Bana bir iyilik yap, dışarı çıkarken şarap şişesini kap. *(Karen ve Gabe balkon kapısının önünde karşılaşırlar. Gabe'e.)* Oh, Citronella.

GABE. Ben getiririm. *(Bir şeyler almak için balkondan mutfağa girerken Karen'le öpüşürler ve Karen dışarı çıkar. Tom'a:)* Söyle bakalım, Beth'i nasıl buldun?

TOM. *(Yarım ağızla.)* Hoş biri. Biraz gergin. Peki, o benim için ne düşünüyor?

GABE. Bilmem, seni beğeniyor sanırım.

TOM. Öyle mi? O zaman, ben de onu beğeniyorum.

GABE. Amma da hızlısın.

BETH. *(Balkondan.)* Tom, buraya gel. Gün batımını kaçıracaksın.

GABE. *(Tom'a.)* Haydi git. Kaderin seni çağırıyor. *(Balkondakilere katılırlar. Gün batımından etkilenirler.)* Ooo, harika ...!

BETH. *(Dışarıdan.)* Muhteşem değil mi?

TOM. *(Dışarıdan.)* Öyle, gerçekten öyle.

Sahne 2

Perde açılırken: Karen ve Gabe'in evlerinin bahçesindeki veranda. Şimdiki zaman. İlkbahar. Karen ve Beth, birlikte yiyecekleri öğle yemeği için verandadaki masayı hazırlıyorlar.

BETH. (*Sahneye girerken, bir komuşmanın ortası.*) Küçük kızına saat sekizde telefon edeceğini söylemişsin, saat sekiz olmuş arayan falan yok ...

KAREN. Sahi mi, nasıl yapar ...

BETH. (*Devam eder.*) *Ve dokuz, ve on...*

KAREN. Çok korkunç.

BETH. Mahvolmuş – hıçkırıklar içinde – ve hırpalanmasın diye yırtınan *ben!*

KAREN. Zavallı çocuk ...

BETH. (*Devam eder.*) O bir yerlerde *kız* arkadaşıyla fink atarken, Laurie'nin babasının telesekreterine bıraktığı yürek parçalayan mesajlar: "Babacığım, neredesin, babacığım?"

KAREN. Aman Allah'ım...

BETH. (*Devam eder.*) Adamın mesajlara falan aldıracağı yok!

KAREN. Bari, sonunda aradı mı?

BETH. Evet! Sabahın birinde!

KAREN. Olamaz!

BETH. "Laurie'ye çok üzgün olduğumu söyle."

KAREN. Salak herif!

BETH. "Eğer kızına üzgün olduğunu söylemek istiyorsan, *uyanık olduğunda* ara ve ona kendin söyle!"

KAREN. İnanılır gibi değil. Her zaman böyle miydi, yoksa insanlar ayrıldıkları zaman mı böyle oluyorlar? Bunlar salaklaşıyorlar falan mı yoksa?

BETH. Aynen öyle!

KAREN. Tom ile aranızda olup bitenlere bakarsak ... Erkekler yıllarca seninle doğru dürüst bir şeyler konuşmazlar, ama sonunda bir gün, seni terk ettiklerini söylemek için ağızlarını açarlar.

BETH. Sen ve *Gabe* konuşur musunuz...

KAREN. (*Yarım ağızla.*) Evet. (*A beat.*) Açık havada yemek istediğinden emin misin?

BETH. Tabii; güneş içimi ısıtıyor.

KAREN. Sanki seni asırlarca görmemiş gibiyim!

BETH. Ben de seni özledim.

KAREN. Harika görünüyorsun! Gerçekten öyle!

BETH. Teşekkür ederim.

KAREN. Senin için endişe ediyorduk.

BETH. Gerçekten?

KAREN. Bizden uzaklaştın.

BETH. Bu isteyerek olmadı.

KAREN. Seni arayıp, mesajlar bıraktım, ama pek aramadın...

BETH. ("*...pek aramadın...*"ın üstüne.) Biliyorum, çok üzgünüm. Zamana ihtiyacım vardı. Bilirsin.

KAREN. (*Başıyla onayladıktan sonra.*) Bana kırgın falan değilsin ya.

BETH. ("*...değilsin ya.*"nin üstüne.) Kırılmak mı? Neden kırılmayım ki?

KAREN. Bilmiyorum ... Bu olaylar olduğunda hep konuşurduk.

BETH. Biliyorum.

KAREN. Her zaman *uğrardın*, sonra, biraz zaman geçti ...

BETH. Rahatsızlık vermeye başladığımı düşündüm ...

KAREN. Asla ...

BETH. *Ben* kendimden rahatsız oluyordum.

KAREN. Seni hiçbir şekilde kırmış olmadığımından emin misin?

BETH. ("*...emin misin?*"ın üstüne.) Karen, niçin kırmış olabilirsin ki?

KAREN. Bütün bu olanlar için, beni bir miktar olsun suçlu bulduğunu düşünmüyorsun ya?

BETH. ("*... düşünmüyorsun?*"nın üzerine.) Aman Tanrım, çok saçma bu!

KAREN. Sizleri tanıştırmak benim fikrimdi.

BETH. Ne olmuş yani?! Biz yetişkin insanlardık, ne yaptığımızı da biliyorduk.

KAREN. Tamam, ama düğmeye basan bendim. Bütün kin ve öfke, çocukların yaşamakta olduğu acı ...

BETH. Senin etkin söz konusu değildi. Bir araya gelişimizde olmadığı gibi, ayrılışımızda da senin etkin olmadı. Sen her şeyi kontrolün altına alamazsın Karen, alabileceğini düşünmek istesen bile. (*Sessizlik.*)

KAREN. O zaman, sanırım bu arada kendini tamamen işine verdin, belki de yapabileceğin en doğru şey buydu ...

BETH. Pek öyle sayılmaz, haftalardır stüdyoma uğradığım bile yok.

KAREN. Nasıl olabilir?

BETH. Resim yapma baskısı tamamen üstümden kalktı.

KAREN. Bu geçici bir şey olmalı ...

BETH. Pek umurumda değil, artık resim falan yapmak istemiyorum.

KAREN. Neden ama?

BETH. Tom terk ettikten sonra ... Omuzlarımdan büyük bir yük kalktı. Hayatımla ilgili olarak yaptıklarına baktım ve hiç de önemli şeyler olmadıklarını gördüm.

KAREN. (*İtiraz eder.*) Yoo, haksızlık ediyorsun ...

BETH. Evet. Tom'un haklı olduğuna karar verdim. Ben resim yapmayı, hayatımla ilgili daha ciddi şeyleri yapmamak için bir mazeret olarak kullanmışım.

KAREN. Bunu nasıl söyleyebilirsin? Bu kadar yıldan sonra? Bunca değerli emek?

BETH. Gerçekçi olalım, hiçbir zaman çok iyi değildim.

KAREN. Bu doğru değil, sen *çok* iyisin.

BETH. Karen, bunu artık söylemek zorunda değilsin.

KAREN. Yaptıklarımı *beğeniyorum*.

BETH. Olabilir, ama benim için bitti. Artık hiç önemi yok.

KAREN. Peki, bütün kış boyunca ne yaparak vakit geçirdin?

BETH. Haftada iki gün terapi ...

KAREN. Güzeel ...

BETH. Ve ... birisiyle görüşüyorum.

KAREN. (*Biraz şaşırmış.*) Seni gidi küçük şeytan. Ne kadar harika değil mi!

BETH. Evet öyle. Çok iyi bir adam.

KAREN. Adı ne?

BETH. David.
KAREN. Eeee. Nasıl tanıştınız?
BETH. Aslında, onu yıllar önce tanımuştım, galiba on yıl kadar önce.
KAREN. Demek öyle?
BETH. Tom'la birlikte çalışırlardı.
KAREN. Desene, bir avukat daha.
BETH. Aynen öyle.
KAREN. Ehh, her şeyin dört dörtlük olması gerekmiyor..
BETH. *Her neyse*, bir gün Tom'u aradı ...
KAREN. Eeee.
BETH. (*Devam eder.*) ... ve ona olan biteni anlattım ...
KAREN. Eeee, sonra?
BETH. ...ve çok sıcak davrandı, bu arada *omun* evliliğinin de dağılmakta olduğu ortaya çıktı ...
KAREN. Yaaa.
BETH. (*Devam eder.*) ... Bir içki için buluştuk ve, *bilirsin*, pek çok ortak yanımız olduğu ortaya çıktı. O günden sonra devamlı görüşüyoruz.
KAREN. Yani, bütün her şey yolunda görünüyor.
BETH. Evet, aynen öyle.
KAREN. Yeni bir ilişkiye başlamış olman çok güzel. Tom'un canı cehenneme.
BETH. Aslına bakarsan, yeni bir ilişkiye başlamış olmaktan öte bir şey. (*Karen ona dikkatle bakar; Beth kıkırdar.*) Af edersin. Ne kadar ahmakça değil mi? Lise öğrencisi gibi yüzüm kızanıyor. O zamanlar çok heyecan vericiydi, fırsat buldukça kırıştırmak ...
KAREN. Ne kadar zamandır devam ediyor?
BETH. Birkaç ay.
KAREN. Allahım.
BETH. Çok iyi zaman geçiriyoruz.
KAREN. Birkaç ay?
BETH. (*Devam eder.*) Bana sokak pateni kaymasını öğretiyor.
KAREN. Aman Tanrım.
BETH. Çok da iyi kayabiliyorum. Bazı öğleden sonraları hokey oynuyoruz ve, nehir kıyısına götürüyor beni, *biliyor musun?*
KAREN. Dizlik, kask ve diğer koruyucuları takıyor musun bari?
BETH. Tabii.
KAREN. O şeyleri yaparken insan kendisini bayağı incitebilir çünkü.
BETH. Çok eğlenceli. Denemelisiniz. Sana ve Gabe'e öğretebiliriz.
KAREN. Eveet, Gabe gözümün önüne geliyor ...
BETH. Öylesine hayat dolu ki: David; o kadar açık ve iyimser ki. Tam bir oyun arkadaşı, *aynen* öyle, harika bir oyun arkadaşı.
KAREN. Seni gidi, bayağı hızlı gitmişsiniz.
BETH. Ne?
KAREN. Daha Tom evden ayrılır ayrılmaz ...
BETH. Ooo, Karen ...
KAREN. Bir süre yalnız kalmak istemedin mi? Yıllardır hiç yalnız kalmamıştın.
BETH. Ben hep yalnızdım, anlamıyor musun? Bütün *evliliğim* boyunca yalnızdım.
KAREN. Birisiyle *ilişkiye* girmek, hiç beklemeden?
BETH. (" ... *hiç beklemeden?*"in üstüne.) Ona aşığım.
KAREN. (*A beat.*) Ona nasıl aşık olabilirsiniz?

BETH. Aşığım.
KAREN. (*Devam eder.*) Onunla daha yeni tanıştın.
BETH. Onu yıllar öncesinden tanıyorum, söyledim ya.
KAREN. Tom aracılığıyla.
BETH. Doğru. Birkaç kez, iki aile olarak bir araya geldik.
KAREN. Ama o farklı.
BETH. Yani demek istediğim, tamamen yabancı biri değil. İlk tanışma seremonilerine gerek kalmadı hiç değilse. Geçmişten gelen bir aşinalık var. Yani bir tür kestirme yol gibi.
KAREN. Bunun heyecan verici bir şey olduğunu anlayabilirim. Bunu anlayabilirim. Ama aşk?
BETH. Neden inanmak bu kadar zor olsun. Tom'a da, Wineyard'da, sizin yazlık evdeki o ilk hafta sonunda aşık olmuşum.
KAREN. İyi ya, bak *o aşk* başına neler açtı. Af edersin. (*A beat.*) Dikkatli olmalısın diye düşünüyorum.
BETH. Karen ...
KAREN. (*Devam eder.*) Şu anda, kolayca zarar görebilecek bir durumdasın.
BETH. Ooo, lütfen ...
KAREN. Hırpalanmanı istemiyorum.
BETH. Onunla evleneceğim. (*Gergin bir sessizlik.*) David, Tom gibi değil. Hiç değil. Çok farklı iki insan. Gizlisi saklısı olmayan biri, O. Ne görüyorsan, onu yaşıyorsun. Benimle *komuşuyor*; düşüncelerini benimle paylaşıyor. Kapıları bana açık. (*A beat.*) Tom'la olan evliliğimiz karanlık, küçük bir tango gibiydi, bir adagio dansı. Artık bundan bıktım. Yeniden denemek istiyorum. David ile. Ve David beni istiyor.
KAREN. (*Başım sallar, ve:*) İyi şanslar dilerim.
BETH. Sağ ol. (*Duraksama.*) Çocuklara karşı çok iyi. Onları birlikte görmelisin. Çocuklar onun için çıldırıyor. Özellikle Sammy. Hep David'in üzerinde. Tom terk ettikten sonra her şey o kadar kötüydü ki, hiç bilemezsin ...
KAREN. Anlıyorum.
BETH. Çocuklarım, gülmeyi unutmuştu, gerçekten, o kadar vahimdi.
KAREN. Eminim.
BETH. Ne yaptığımı biliyorum, Karen. Benim birlikte olmam gereken adamın bu olduğuna inanıyorum. Gerçekten buna inanıyorum. David'le birlikte olabilmek için, demek önce Tom'a katlanmam gerekiyormuş. Kaderim böyleymiş.
KAREN. Doğru olabilir, ama yine de daha fazla düşünmüş olmanı arzu ederdim.
BETH. Ve, bu ânın uçup gitmesine göz yummalıydım, öyle mi? Asla. Bu ânın uçup gitmesini istemiyorum – baksana, niye seni ikna etmeye uğraşıyorum ki?
KAREN. Ne?
BETH. Benim çıldırdığımı sanıyorsun.
KAREN. Hiç öyle bir şey demedim ...
BETH. (*Devam eder.*) Bu, gerçek bir evlilik, gerçek bir ortaklık için elime geçen bir fırsat. Ama fırsatı kullanmamı istemiyorsun, değil mi.
KAREN. ("...değil mi."nin üstüne.) Nasıl böyle bir şeyi söyleyebilirsin! Tabii ki isterim!
BETH. ("...Tabii ki isterim!"in üstüne.) Sonunda, kendimi çok iyi hissediyorum, sonunda doğru istikamette olduğumu hissediyorum, hayatımda ilk defa, ve sen ne yapıyorsun? Beni baltalıyorsun!
KAREN. Seni baltalamıyorum, sadece, senin için en iyiyi düşünmeye çalışıyorum.
BETH. Ooo; anladım.

KAREN. Bir süre yalnız kalmayı dene. Yerinde olsaydım, ben öyle yapardım ...

BETH. (" ... *ben öyle yapardım...*"ın üstüne.) Neymiş yalnız olmaktadır harikalık? Haa? Neresi harikaymış?

KAREN. (*Devam eder.*) Kendimi dinlerdim; kendimi daha iyi tanımaya çalışırdım ...

BETH. Senin için söylemesi kolay; Gabe'e sahipsin, bu hayata sahipsin ...

KAREN. Beth ...

BETH. Ne düşünüyorum biliyor musun? Benim bombok bir durumda olmam seni *mutlu ediyor*.

KAREN. Ne?!

BETH. Aynen öyle. Darmadağınık, orta yere saçılmış olmamdan, çuvallamamdan büyük keyif alıyorsun. Sonunda birini buluyorum, beni hayata bağlayacak birini ve sen bu konuda hiçbir şey duymak istemiyorsun!

KAREN. Bu doğru değil.

BETH. Ben, yeteneksiz bir sanatçı bozuntusu olduğum sürece, her şey iyi. Seninle aynı düzeye gelmenin küçük küçük sinyallerini verdiğim anda, rahatsız oluyorsun. Böyle bir duruma dayanamazsın, çünkü mutlaka beni alt etmek zorundasın!

KAREN. Bunu nasıl söyleyebilirsin?

BETH. Dürüst ol, benim kaybeden olmamdan keyif alıyorsun; kendini buna *alıştırmışsın*. Her Karen'in, bir Beth'e ihtiyacı vardır.

KAREN. Haksızlık ediyorsun.

BETH. Hepimiz bize verilen rolleri oynarız. Ben; beceriksiz, yeteneksiz ve kaybeden. Sen; Bayan Kusursuz olmak zorundasın: her şeyin doğrusu. Doğru şarap, doğru baharat, doğru koca. Ben bunlarla nasıl rekabet edebilirdim ki?

KAREN. Kimse senden bir takım şeylerle rekabet etmeni istemiyordu ki.

BETH. Evet, doğru, ortada bir yarış falan yoktu; çünkü ben seninle rekabet edemezdim ... Bana zaman, zaman verdiğin o armağanlar. Armağan mı veriyordun yoksa dalga mı geçiyordun, hiç anlayamazdım.

KAREN. Senin bu şekilde anlamış olabileceğini hiç düşünmedim ...

BETH. Bizler senin gibi olamayız, Karen. Allah biliyor ya, denemedim değil. Ne kadar karıştırırsam karıştırayım, yine de çorbamın dibi tuttu. (*Sessizlik. Gönlümü almak ister bir havada Beth, Karen'in elini tutar.*)

KAREN. Seni evimizde ağırlamak ve sana yemekler pişirmekten hep mutlu olduk.

BETH. Biz de mutlu olduk.

KAREN. Sen benim ailemin bir parçasısın.

BETH. Biliyorum.

KAREN. Hayatımın ilk yirmi yılını, ailemden *uzaklaşabilmek* için yapılması gerekenleri yapmakla ve son yirmi yılını da kendi ailemi toparlayabilmek için yapabileceğim her şeyi yapmakla geçirdim. Şimdi de, ailemi kendim *seçebilir miyim, dostlarımı ailem yapabilir miyim* diye düşündüm ...

BETH. Tebrikler. Seçtiğin aile, içine doğduğun aileden beter çıktı. (*Sessizce bir şeyler yemeği sürdürürler.*) Çocuklar nasıl? (*Karen, dalgın, dalgın başını sallar.*) Ve sen ve Gabe?

KAREN. İyiyiz. (*Beth başını sallar. Sessizlik.*)

Sahne 3

**Manhattan'da bir bar. Gabe, Pellegrino içmektedir.
Tek başına içen ve mahcup görünmemeye çalışan birinin mahcup görüntüsü içinde;
gecikmiş olan arkadaşı Tom'u beklemektedir.
Saatine bakar, içkisini yudumlar, Times gazetesine göz atar, çevresine bakınır,
randuvu defterini karıştırır.
Tom, sık yazlık elbisesi içindeki bakımlı görüntüsüyle,
keyifli adımlarla girer ve arkadaşına katılır.**

TOM. Gabe!

GABE. İşte geldin. *(İki adam kucaklaşırlar; Tom, daha candan ve kuvvetli sarılır.)*

TOM. Seni görmek ne güzel. Bayağı özlemişim.

GABE. Ben de öyle.

TOM. Geleli çok oldu mu?

GABE. Bir iki dakika.

TOM. Çok af edersin. Şu toplantı ...

GABE. *(Umursamaz bir havada omuzlarını kaldırır, içki ikram eder.)* İster misin?

TOM. Lütfen. *(Gabe, Tom'un bardağını doldurur.)* Haftalar oldu!

GABE. Aylar.

TOM. Karen hâlâ bana bozuk mu?

GABE. Evet, sayılır.

TOM. Yahu, bayağı kin tutuyor, öyleyse?

GABE. Kabul edersin ki çok sarsıcı bir olaydı. *(A beat.)* Ne zaman geldin?

TOM. Bu sabah. Nancy de *benimle* geldi.

GABE. Ha. Öyle mi?

TOM. New York'u çok seviyor. Bazı dostları görüp, birkaç oyun seyrederiz dedik ...

GABE. Çok iyi. Çocukları görmeye de gidecek misin?

TOM. Hayır, bu hafta sonu değil; onları *gelecek* hafta alacağım. Bu hafta *annelerinin* haftası; inan bana, *bu işlerle* başımı ağrıtmak istemiyorum.

GABE. Ooo.

TOM. Allah saklasın, planlananın dışına çıktın mı, Nuremberg mahkemesi gibi.

GABE. *(Küçük bir gülümseme.)* Harika görünüyorsun.

TOM. Teşekkürler, çok iyiyim. Tekrar koşturaya başladım.

GABE. Ooo, öyle mi?

TOM. Biraz zayıfladım ...

GABE. Birazdan daha fazla.

TOM. Nancy ve ben altıda kalkıyoruz ...

GABE. Nee, altı mı?

TOM. ... dört, beş mil koşuyoruz ...

GABE. Nasıl yapıyorsunuz bunu?

TOM. ... eve dönüp, duşta sevişiyoruz ...

GABE. Vayy.

TOM. Ve doğru işe. Benim yeni düzenim bu. Bu düzen, benim güne bakışımı tümünden değiştirdi.

GABE. Canlandırıcı sabah duşlarından olmalı.

TOM. (*Öne doğru eğilerek.*) Bana öğrettiği şeyleri bir bilsen, Gabe ...!

GABE. Şanslı adam !

TOM. Nancy'nin benden fazla hayal gücü, cesareti ve aklı var ... Yani, yaşın, baştan sona ne kadar tutarsız bir şey olduğunun canlı kanıtı. Ben kırk üçünde bir oyun-çocuğu gibiyim!

GABE. Ha, Ha.

TOM. Vücutuyla o kadar barışık ki. Böyle bir şeyi ilk defa onda tanıdım. Bunu insana bir sevgili öğretiyor, birlikte öğreniyorsunuz. Beth ve benim aramda hiç böyle olmadı; o vücudunu hiç önemsemezdi ...

GABE. Sahi mi? Halbuki, ben düşünürdüm ki ...

TOM. (*Devam eder.*) *Benim vücudumla barışık olmasını nasıl bekleyebilirdim.. Nancy ile yürüyüş falan yaparken, bir de bakarsın elini popoma falan koymuş, aynen böyle, hiç farkında olmadan. Beth'le birlikteyken, seks hep bana bağlıydı. Hiçbir zaman onun beni istemesi şeklinde olmadı, arzu ederek olmadı, hep bir görevdi. Ve, çocuklar da olduktan sonra ... Onun nasıl olduğunu sen iyi bilirsin.*

GABE. Aaa, evet..

TOM. Seks, yapılacak işler listemdeki şeylerden bir tanesi olmaktan öteye gitmedi. Oysa, Nancy ve ben tam bir uyum içindeyiz. *Parmaklarımla oynaması onu arzu etmem için yeterli, veya bana bir bakması, veya işveli bir gülücük.*

GABE. Siz ikiniz, hiç ... konuşur musunuz?

TOM. Ooo, tabii. Dalga mı geçiyorsun? Devamlı konuşuruz. Bir ilişkinin ilk günlerinde nasıl olduğunu hatırla. Bütün o konuşmaları, bütün o sevişmeleri, bütün o gülüşmeleri? Nancy beni gerçekten duyar. O beni duyar.

GABE. Haa.

TOM. Benim hayatımı kurtardı o, Gabe. Gerçekten öyle; bana tekrar can verdi.

GABE. (*Başını sallar, sonra.*) İyi. Harika. Sevindim. (*İçkisinden alır. Tom ona bakar.*) Ne.

TOM. Neler düşünüyorsun?

GABE. Ne demek istiyorsun?

TOM. Haydii, seni tanırım, o bakışı da ...

GABE. Sadece dinliyorum. Benim bir şey söylememi istemiyorsun, değil mi?

TOM. (*"... değil mi?"nin üstüne.*) Aman, Allah'ım ...

GABE. Sen böyle istememiş miydin?

TOM. Bunu sana söylediğimde ... daha o zamanlar, çok alıngandım.

GABE. Ooo. Artık o kadar alıngan değilsin demek? Peki, o zaman kuralları söyle. Kendini benim yerime koy dostum, kuralları bilmeliyim ki, yanlış bir şey yapmayayım.

TOM. Gabe ...

GABE. Tamam, ne düşündüğümü bilmek istiyor musun? Düşünüyorum ki; bütün bu söylediklerini duyduktan sonra Tom, ağzından çıkan o *kelimeleri* duyduktan sonra, senin beyni yıkanmış kahrolası biri olduğunu düşünüyorum, aynen öyle düşünüyorum Tom ...

TOM. (*"... düşünüyorum Tom ... "un üzerine.*) Sana anlatmaya çalışıyorum ... ölmek üzereydin! Bunu anlamıyorsun, değil mi? Yaşama isteğimi kaybediyordum, bu ölmek değil midir? Sürdürdüğüm hayatın, benim kim olduğumla ve neler istediğimle hiçbir ilgisi yoktu. Öldürüyordu. Devamlı olarak, "Sen Sam'i al, tenise götür, ben Laurie'yi alıp hokey antrenmanına götüreceğim ... " organizasyonları.

GABE. Ama, o ...

TOM. (*Devam eder.*) Biz, hep bunları konuşurduk! Hayır, gerçekten. Bizim evimizde bunlar, karşılıklı konuşma yerine geçerdi.

GABE. Biliyorum, ama ...

TOM. Köpek, benim sonum oldu. Aman Alah'ım o köpek. Sarge. İki kedi, bir balık ve bir de minyatür domuzcuk yetmiyormuş gibi, Beth çocukların bir köpeğinin olması gerektiğini düşündü, çünkü çocukken *omun da* bir köpeği vardı. Bütün hayatım bir tür pislik temizlemekle geçti, şimdi sıra *köpek* pislüğündeydi. Atık madde değerlendirme işine girmeliymişim ben. Bütün bir gün pislik kürekleyerek, nasıl aşkı diri tutabilirsin ki?

GABE. Hepimiz çocuklarımız için fedakârlılar yaptık. Aile sahibi olmanın karşılığında ödediğimiz bir bedel bu.

TOM. Tamam ama, bunu gerçekten istemelisin.

GABE. Ne demek istiyorsun?

TOM. Sen ve Karen: siz bunu gerçekten istediniz. Ben ise, hiçbir zaman gerçekten istemedim.

GABE. Sen neden söz ediyorsun?

TOM. Ne düşündüğümü bilmiyorum, ama, tamamen benim yaratılışıma aykırıydı.

GABE. Aykırı olan neydi?

TOM. Aile kurmak, çocuk sahibi olmak. Benden beklenildiği için yaptıklarımın biriydi. İsteyerek yaptığım bir şey değildi. Hukuk okumam gibi: Babam gibi bir avukat olacağıma daha on yaşındayken karar verilmişti. Ne bileyim, hep *gerçek dışı* hayatı yaşadım.

GABE. Ne o yani, sen, aile babası kimliği içine hapsedilmiş bir zevk düşkünü müydün?

Tommy, seni son on yıl içinde defalarca, mutlu bir insan olarak gördüğüme yemin edebilirim.

TOM. Evet, olabilir. Ama, doğrusunu ister misin? Çoğu zaman, öyle imiş gibi yapıyordum.

GABE. Öyle imiş gibi mi?

TOM. Ne demek istediğimi anlarsın işte ...

GABE. (*Devam eder.*) Dur bir dakika. Numara mı yapıyordun yoksa? Yıllar boyunca mı demek istiyorsun – yıllar boyunca mı Tom! – dördümüz bir arada, birlikte çocuklarımızı yetiştirirken, birlikte yenen yemekler, birlikte çıkılan tatiller, video başında geçirilen saatler, demek hep mutlu imiş gibi yapıyordun.

TOM. Hayır ...

GABE. Peki öyleyse, nedir Tom, ben anlamıyorum. Senin gibi ben de oradaydım. Bu anlattığın sefalet, bu ıstırap. Vay be, ben de, hayatlarımızı yaşıyoruz diye düşünüyordum, biliyor musun? Sıradan, küçücük yaşamlarımızı paylaşıırken. Senin de orada olduğunu düşünmüştüm, bütün kalbinle orada. Ve sen şimdi, bir gözünün saatte, bir ayağının da kapının eşiğinde olduğunu mu söylüyorsun?

TOM. Bunu, bu kadar üstüne alma.

GABE. *Sen* nasıl alırdın? Hayatını boşa harcadığını söylüyordun., aynen böyle söyledin.

TOM. ("*... aynen böyle söyledin.*"nin üstüne.) Ben seni ve Karen'i kast etmedim. *Seni* kast etmedim, hiçbir zaman seni kast etmedim; sen benim en iyi dostumsun, bütün bu yaşadıklarımı sana anlatabilmek zorundaydım. Ben kendi evliliğimden söz ediyorum.

GABE. Ama, bu o kadar basit değil, Tom. Biz oradaydık. Karen ve Danny ve Isaac ve ben, hepimiz oradaydık, hepimiz, senin kurtulmak için can attığın o hayatın büyük bir parçasıydık.

Aklıma gelmişken söyleyeyim; bütün bu olanlara Isaac çok afalladı. Onun için, yaşadığın hayatı tamamıyla yok sayarken ...

TOM. Ben öyle bir şey yapmadım ...

GABE. *Esasında*, yaptığın başka bir şey değildi. Ve bunu yapmanın gerekli olduğuna kendini nasıl inandırdığını da anlayabiliyorum: Her şeyi paramparça etmekten garip bir heyecan duyuyor olmalısın.

TOM. Gabe ...

GABE. Doğru söylüyorum. Her anlamda çok değerli bir şey kurdun ve başarılıydın, veya başarılıymışsın gibi *görmemizi* sağladın. *Dostların* başardığını düşünüyordu, *bizleri* aldattın, ve sonra, bir gün, her şeyi mahvettin! Şey gibi, bazen Danny ve Isaac'ı izliyorum, bütün oyuncaklarını yere yayıyorlar, legolar, bloklar, tren rayları ve birlikte o harika şehirleri kuruyorlar. Saatlerce uğraşıyorlar, planlıyorlar, işbirliği yapıyorlar, tartışıyorlar ve konuşuyorlar, ama sonunda başarıyorlar. Ve sonra ne yapıyorlar? Yıkıyorlar! Başarılarını kutlamak için bile vakit ayırmıyorlar, tatmin olmanın keyfini çıkarmıyorlar, sadece tam-gaz saldırıya geçip, bombalar patlatıp, o kahrolası kocaman şeyi yerle bir ediyorlar. (*Sessizlik.*)

TOM. Sadece benim dostum olmanı istedim. Hepsi bu. Benim için sevinmeni istedim.

GABE. Senin için sevinçliyim.

TOM. Hayatımı istediğim yönde değiştirdiğim için sevinçlisin.

GABE. Tabii, Tom. Senin için seviniyorum.

TOM. Biliyor musun, bazen kendi kendimizi aldatabiliriz.

GABE. Ne?

TOM. Bütün bunların hepimiz için de geçerli olabileceğini biliyorsun. Hatta sen ve Karen için de – (*Kendiliğinden durur.*)

GABE. Ne.

TOM. Boş ver gitsin.

GABE. Ne.

TOM. Haydi, Gabe, senin şikayetlerini duydum.

GABE. Tabii, doğal olarak hepimiz yakınınız. Evli insanların işi bu: Eşlerimiz ve çocuklarımız hakkında, seks ve karın ağrısı şakaları anlatırız, ama bunlar onları terk etmeye niyetli olduğumuz anlamına gelmez. Bütün evliliklerin sarsıldığı zamanlar olur. Ama, pürüzleri yok etmek için hepimiz elimizden geleni yaparız.

TOM. *Benim* annemle babamın yaptığı gibi? *Seninkilerin* yaptığı gibi? Elli yıl boyunca “pürüz yok etmek” için çabaladılar! Benim de böyle mi davranmamı isterdin? İster miydin? (*Gabe başını sallar; cevabı bilmiyordur.*) Çocuklarım için oluşturacağım örnek bu mu olmalı? Kusura bakmayın çocuklar; bizler hayatlarımızı değiştirecek kadar güçlü değildik. Bir hata mı yaptın? Yandın, sonuna kadar o yanlışınla yaşamalısın mı demeliydik onlara?

GABE. Bilmiyorum.

TOM. Her şeye sırtını dönüp yeniden başlamayı düşünmedin mi hiç? Düşünmedin mi, Gabe? Haydi, itiraf et.

GABE. Tabii. Herhalde. Düşündüm elbette.

TOM. (*Muzaffer.*) Tamam öyleyse.

GABE. Ama, bu duygular zamanla kaybolur. Uygarlığın anahtarı, sanırım, sırtını dönüp gitme dürtüsüne karşı savaşmakta. Hepimizin içgüdüleri şahlanıp coşsaydı, biz nerelerde olurduk?

TOM. Bak, bütün söylediğim şu, benim yaptıklarımı yapma. Gözlerini kapama. O kadar sinmiş ve pes etmişim ki ... Senin de aynı durumlara düştüğünü görür gibiyim, inan bana.

GABE. Neden bana bunları anlatıyorsun? Ha?

TOM. Ben senin dostunum. Çok üzülürüm, eğer elli yaşında uyanıp ...

GABE. Anlamıyorsun: Ben Karen'e *sımsıkı* bağlıyım, *sımsıkı* bağlıyım ona. Onsuz bir hayatı düşünmek bana heyecan vermez, sadece beni tedirgin eder.

TOM. (*Geri adım atar.*) Tamam ...

GABE. Her şey çok çabuk geçiyor, Tom, biliyorum. Saçlarımız dökülüyor, ve göbekleniyoruz. Ve direncimiz; geç saatlerde yatabilme dayanıklılığımız, okuma veya film

seyretme isteğimiz, hadi, seks yapmaktan vazgeçtim ... İşte seni şok edecek bir haber; Karen menapoz-öncesi döneme girdi bile. Evet doğru: Sevgilim, aşkım, sonsuz pazar günleri birlikte haylazlık ettiğim o tatlı kız şimdi menapoz ateşleri içinde yanıyor. Hiç aklım almıyor. (*A beat.*) Gençliğimizi şuarsuzca yaşadık, ölümsüzlüğü duyumsadık, sonra evlendik ve çocuklarımız oldu, ve bir şokla uyandık ve ölümcül olduğumuzu hatırladık, onların, bizim, gördüğümüz her şeyin ölümcül olduğunu. Onlar için endişe ediyoruz, *onların* güvenliği, bizim *kendi güvenliğimiz*, hava yastıkları, uçak kazaları, cinsel tacizciler, ve çarçur ettiğimiz kaygısız ve hayalperest günlerimizi geri almak için harcadığımız orta yaşlarımız; şimdi onları geri istiyoruz çünkü şimdi fark ettik onları nasıl hızla kaybettiğimizi, ancak şimdi fark ettik, ve o kadar çok şeyin kaybolup gitmesini ve geriye çok az şeyin kalmış olmasını hazmedemiyoruz. Onun için, bazılarımız o şuarsuzluk dönemini tekrar yakalamaya çalışıyor. Bazılarımız yuvalarını dağıtıyor ... Ve diğer bazılarımız ... sakın olmayı seçiyor. Ben sakın olmayı seçiyorum. (*Sessizlik.*)

TOM. (*Yatıştırır tonda.*) Hey ...

GABE. Birbirimize verilmiş bir sözümüz vardı biliyorsun ...

TOM. Öyle mi?

GABE. (*Başıyla onaylar, sonra.*) Yaşlanacak ve birlikte şişmanlayacaktık, dördümüz, ve çocuklarımızın büyümesini birlikte izleyecektik, ve onların düğünlerinde birlikte göz yaşı dökecektik ...

TOM. Ben daha öbür dünyaya gitmedim, biliyorsun ...

GABE. (*Tom'a bakar, a beat.*) Bu işin içinde hep birlikte olduğumuzu düşünmüştüm. Değil mi? Hayat boyu.

TOM. İki çıplak bir hamama yakışır gibi bir şey olmadı mı, bu? (*Gabe, Tom'a bakar. A beat.*) Şaka ediyorum. (*Gabe'in yüz ifadesi değişmez.*) Hey, ben hep sizlerle beraber olacağım. Sadece, yanımda Beth olmayacak. (*Gabe başını sallar, ama Tom'un onlarla olacağına inanmamıştır. Beat.*) O nasıl?

GABE. İyi olmalı. Son zamanlarda pek de fazla görmedik. Karen bugün onunla öğle yemeği yiyecekti.

TOM. David'le tanıştın mı?

GABE. David?

TOM. Görüştüğü kişi canım. (*Gabe ilk kez duyulmaktadır, ama şaşkınlığını saklamaya çalışır.*)

GABE. Ooo, evet, hayır, biz, şey ...

TOM. Gerçekten, çok iyi bir insandır; onun için söyleyecek hiçbir şeyim yok. Yıllardır hayalini kurduğu şeye sonunda kavuşuyor ...

GABE. Haa? Ne demek istiyorsun?

TOM. Beth'e tutulmuştu, hatta ona aşık bile olmuştu. Size bunları anlatmış olması lâzım.

GABE. (*Yalan söyler.*) Ha hah.

TOM. Bu çok garip bir şey. Aralarındaki bu olay olduğunda, daha o zaman ayrılabiliriz, ama kapandı gitti. On yıl ve iki çocuk sahibi olduktan sonra, tekrar birlikteler! (*Başını sallar, içkisini bitirir, saatine bakar.*) Artık gitmeliyim; Nancy ile buluşacaktık. Beni alışverişe götürmeye bayılıyor. Benim kravatlarımı hiç beğenmiyor; bak, Noel'de bana bunu o verdi.

GABE. Çok hoş.

TOM. Dinle, ben seni ararım. Hey, gelecek hafta sonu çocukları görmeme ne dersin, meselâ ...

GABE. Gelecek hafta sonu biz evde olmayacağız.

TOM. Oh.

GABE. Kız kardeşim New Hampshire'da. Dedik ki ...

TOM. Oldu. (*Sessizlik.*) O zaman, bir daha ki sefere.

GABE. Tabii.

TOM. Nancy ile tanışmanı dört gözle bekliyorum. Sana söylüyorum, ona bayılacaksınız. Yemek konusunda çok şey biliyor.

GABE. Ha, öyle mi?

TOM. Beslenme uzmanı olmak istiyor.

GABE. Sahi mi. Seyahat acentasında çalışıyor diye biliyordum.

TOM. Evet, öyle. Yani, o işi meslek edinmek istemiyor, okula dönüp, bitirmek istiyor.

GABE. Haa?

TOM. Bir akşam, dördümüz birlikte yemeğe gideriz, ne dersin? *(Gabe başıyla onaylar; Tom cüzdanını çıkarır.)*

GABE. Hayır olmaz, bunu ben ödeyeceğim.

TOM. Öyle mi diyorsun. Peki. Teşekkürler. Bir dahaki sefere sıra benim.

GABE. Tamam, bir dahaki sefere sen ödersin.

TOM. Trenin ne zaman? Birlikte biraz yürürdük.

GABE. Eve gitmiyorum. Uçakla Vineyard'a, yazlık eve gideceğim.

TOM. Ha, öyle mi?

GABE. *(Devam eder.)* Uçağım yedide. Karen ve çocuklar arabayla gidiyorlar. Bu hafta sonu evi açıyoruz.

TOM. İnanamıyorum, desene yaz geldi bile.

GABE. Neredeyse.

TOM. Kıskanıyorum. Keşke, ben de gidiyor olsaydım.

GABE. Yani ... *(A beat)* Hoşça kal, Tom. *(Son defa kucaklaşırlar.)*

TOM. Seni ararım. *(Gabe başını sallar. Tom yürümeye başlar.)* Eğer benden haber almak onu memnun edecekse, Karen'e selam söyle. Oğullarını da öp benim için. Isaac'a her şeyin yoluna gireceğini söyle.

GABE. *(Başıyla onaylar, sonra:)* Hoşça kal. *(Tom el sallar ve yürümeye devam eder. Gabe'in yüzündeki tebessüm, Tom uzaklaştıkça kaybolur. Tom, son bir defa geriye bakarak gülümser ve el sallar.)*

Sahne 4

Işıklar yanar: Aynı günün gecesi.

Matha's Vinyard'daki evde, Karen ve Gabe'in yatak odası.

Karen'in üstünde geceliği vardır; Gabe, sahne dışında dişlerini fırçalamaktadır.

Üzerinde fanila ve boxer donla sahneye girer. Yatağa girmeden önce, birlikte, metodik bir şekilde yatak örtüsünü açıp, yatağa girerler.

KAREN. Onu demek istediğinden emin misin?

GABE. "Aralarındaki bu olay olduğunda" lafi başka ne anlama gelir ki?

KAREN. Beth'i küçük düşürmek için söylemiş olamaz mı?

GABE. Hayır, hayır, asla öyle bir niyeti yoktu. Benim bildiğimi zannetti, Beth'in bize söylemiş olabileceğini düşündü.

KAREN. On yıl önce?

GABE. Öyle söyledi.

KAREN. Desene, evlendiklerinden hemen sonra.

GABE. Doğru.

KAREN. O günlerde, neredeyse her hafta sonu onları görüyorduk, bir ilişki kuracak zaman nasıl buldu?

GABE. Bilmem, hafta içinde olamaz mı?

KAREN. Ne mutlu günlerdi. Hepimiz mutluyduk.

GABE. Hatırlıyorum.

KAREN. Hiçbir acıplık dikkatini çekmiş miydi? Bir gariplik hatırlıyor musun?

GABE. Hayır ... Ama, çakamamış olabilirim.

KAREN. Bana biraz düzmece gibi geldi, beyaz şövalyesinin birden bire ortaya çıkması. Neden hiç bana söylemedi ki? Bana da güvenmezse, kime güvenecek ki?

GABE. İnsanların, etrafta dolaşıp kaçamaklarını anlatmasını pek doğal karşılamazsın herhalde?

KAREN. Bugün bana söyleyebilirdi.

GABE. Nasıl söyleyebilirdi ki? Aylarca aldatılmış eş portresi çizmeye çabaladıktan sonra, böyle bir bombayı nasıl patlatabilir? Bütün kredisini kaybederdi.

KAREN. Peki, bu bizim dostluğumuza yakışıyor mu? Geçmişteki o yılların anlamı ne? (*Gabe başını iki yana sallar.*) Peki, o yumurtlayınca sen ne söyledin?

GABE. Hiçbir şey.

KAREN. Hiçbir şey mi?! Aman Tanrım, Gabe, işte yine aptal numarası yapıyorsun!

GABE. Peki, *sen* ne yapardın?

KAREN. Derdim ki, "Bir dakika, yavaş ol: On yıl önce olan *neydi*?"

GABE. Neden biliyor musun? İçimden gelmedi.

KAREN. Ne demek istiyorsun.

GABE. Bugün orada yeni hayatını, muhteşem sevişmelerini, her şeyinin ne kadar mükemmel olduğunu dinlerken, bilmem, birden üzüntüye kapıldım.

KAREN. (*Sevecenlikle.*) Oh, gerçekten mi, şekerim?

GABE. Kendimi ondan çok uzakta hissettim ...

KAREN. Gerçekten mi?

GABE. (*Devam eder.*) Ondan soğuduğumu hissettim, hızla küçülerek gözümün önünden yok olduğunu fark ettim. Ve birden anladım ki ... artık onu sevmiyorum.

KAREN. Ooo, tatlım.

GABE. Sevmiyorum. Çok fazla şey konuşuldu. Ben çok fazla şey *söyledim*, çok fazla şey *öğrendim* ...

KAREN. (*Başıyla onaylar, ve:*) Beth'le ilgili değerlendirmeler bugün böyleydi demek.

GABE. Öyle mi dersin?

KAREN. Demek, geçmişimiz tamamıyla defterden silindi ve şimdiki zaman diye bir şey yok artık.

GABE. Hı, hı.

KAREN. Bana kırgın olduğunun hiç farkında değildim. Eski duruma nasıl dönebileceğimizi hiç bilmiyorum. Ön yargılı mıyım? Hoşgörüsüz müyüm?

GABE. Bunu cevaplamak zorunda mıyım? (*Gabe'e bir yastık atar.*)

KAREN. Eee, sonunda Tom'la nasıl ayrıldınız?

GABE. Bilirsin işte: zordan söylenmiş "Bir araya gelmeliyiz." cümlesiyle. Tanışmamızı istiyor, şu adı neydi ... Nancy ile.

KAREN. Aman Tanrım, bak işte bunu yapamam.

GABE. Merak etme, hiçbir zaman yapman gerekmeyecek zaten.

KAREN. Gerçekten öyle mi düşünüyorsun. (*Gabe başıyla onaylar. Okumaya koyulurlar. Duraksama.*)

GABE. Bana sabah hatırlatıver: Yarın akşam yemeği için oğlanlara midye sözü verdim. (*Karen başıyla onaylar. Sessizce okumayı sürdürürler.*) İyi görünüyordu ...

KAREN. O da iyi görünüyordu. Tekrar güzelleşmeye başlamış.

GABE. O müthiş seks yaramış olmalı.

KAREN. Öyle olmalı. (*Gülerler, sonra tekrar kitaplarına dönerler. Dikkati dağıldığı için, kitabı bırakır.*) Dün gece bir rüya gördüm.

GABE. Sahi mi?

KAREN. Buradaymışız, sevişiyormuşuz; öyle rahat ve doğaldı ki. Aynen eskiden olduğu gibi.

GABE. Yine öyle.

KAREN. Bazen.

GABE. Bu da ne demek oluyor?

KAREN. Hiçbir şey, Gabe; beni yanlış anlıyorsun.

GABE. Kusura bakma. Devam et. (*Başını iki yana sallar.*) Lütfen. Rüyanı anlatmaya devam et.

KAREN. (*A beat.*) Hatırla ... hatırlamaya çalış, nasıl birden kendimizi birbirimizin kolları arasında bulurduk? (*Gabe başıyla onaylar.*) Her zaman, her defasında.

GABE. Ha, haaa.

KAREN. Her zaman hazırдық. Söylemek istediğim bu. Aynı rüyadaki gibi. Burada ve karanlıktaydık, ve nefisti, ve birden fark ettim, rüya görürken hissettim, yalnız değildik.

GABE. Ne demek istiyorsun?

KAREN. Yatakta, bizimle beraber başkaları da vardı.

GABE. Anladım, anne ve babalarımız.

KAREN. Hayır, hayır onlar değil. Başka bir çift, yatakta oturmuşlar, yanı başımızda, bizi izliyorlar, inceliyorlar, fısıldaşarak karşılıklı değerlendiriyorlar, birbirleriyle tartışıyorlar.

GABE. Buldum, Tom ve Beth.

KAREN. Hayır, Tom ve Beth değil.

GABE. Hayır?

KAREN. O çift bizdik.

GABE. Ne demek istiyorsun?

KAREN. Her iki çift de bizdik. Bizim iki değişik dönemimiz, genç ve orta-yaşlı, aynı yatakta aynı zamanda.

GABE. Hıhh. (*Tom kitabına döner. Sessizlik. Karen endişelenir.*)

KAREN. Bütün söyleyeceğin bu kadar mı?

GABE. Ne?

KAREN. Düşüncelerin?

GABE. Yani, uuh ...

KAREN. Herhangi bir şey?

GABE. Şey ... Daha fazla ne söyleyeceğimi bilmiyorum.

KAREN. Harika, çok güzel.

GABE. Hayır, demek istiyorum ki, sen haklısın, çok ilginç, bizim iki değişik halimizin bir arada yaşaması. Çok ilginç.

KAREN. (*"Çok ilginç."in üzerine.*) Boşverrr.

GABE. Karen ...

KAREN. İyi geceler. *(Baş ucu lâmbasını söndürür, sırtını döner.)*

GABE. Hey, tatlım ... Tatlım, hadi ama ... *(Duraksama. Kitabını bırakır ve ışığı söndürür. Sessizlik.)*

KAREN. Nasıl oluyor da, konuşma bizimle ilgili bir noktaya geldiği anda, dilini yutuyorsun? Haa, Gabe?

GABE. Şey ... bilmiyorum ...

KAREN. Bu neden böyle? *(Omuzlarını oynatır, başını sağa sola çevirir.)* Burada oturup, bildiğimiz herkesten ve dünyanın bütün sorunlarından konuşabiliriz, ama konu bize geldiği anda ... Biliyorsun? Pek çok konuda oldukça rahat konuşan senin gibi biri için ... Bunu hiç düşündün mü, Gabe, bunun neden böyle olduğunu hiç düşündün mü?

GABE. Aaa, evet, bazen ...

KAREN. Ve? *(Gabe omuzlarını kaldırır, indirir.)* Sana anlatıyorum, gördüğüm rüyamın sırtını sana açıyorum ...

GABE. Ah, haa.

KAREN. *(Devam eder.)* Apaçık anlattığım, bizimle ilgili bir rüya, ve senin söyleyecek hiçbir şeyin yok?

GABE. Tabii ki var.

KAREN. Neymiş, söyle bakalım.

GABE. *(A beat)* Bu.. Pek açık olarak ... Çiftlerin başına neler gelebileceğini anlatıyor.

KAREN. Ne.

GABE. Bence ... kaçınılmaz olan ... değişim.

KAREN. Kaçınılmaz olan?

GABE. *(Bunu düşünür.)* Evet, bence öyle.

KAREN. Peki, diğeri ne?

GABE. Hangisi?

KAREN. Değişim. Tanımla bakalım.

GABE. Gerçekten tanımlamamı istiyor musun ...?

KAREN. Evet!. Konuş benimle, Gabe. Allah kahretsin, benimle konuşmalısın!

GABE. Tamam. *(A beat.)* Şey ... yani şöyle oluyor ... günlük sorunlar ... ağır basmaya başlayınca ... insan havlu atıyor. Bilirsin ya?

KAREN. Havlu atmak mı?

GABE. Ha, haa.

KAREN. Hepsi bu mu? *(Gabe başıyla onaylar.)* Böyle olmak zorunda mı?

GABE. Sanırım. *(A beat.)* Sanırım.

KAREN. Neden?

GABE. *(Omuzlarını kaldırıp indirir.)* Şey ... sanırım ...*sen de bilirsin ya: çocuklar dünyaya gelir... evin borç taksitleri ... yetiştirilecek işler ... balığın sosunu hazırlamak ...*

KAREN. *(Gözleri yaşlı.)* Beni hiç özlemedin mi, Gabe?

GABE. *(Karen'in birden duygusallaşmasıyla şaşkına döner.)* Ne?

KAREN. Beni hiç özlemedin mi?

GABE. Aman Tanrım, tatlım, tabii. Tabii. Elbette seni özledim. Seni çok özledim.

KAREN. *(Neredeyse çocuklaşarak.)* Günlük gailelere dalıp birbirimizden uzaklaşmayalım, olur mu? Korkuyorum. *(Gabe başını sallar. Karen'in elini tutar. Her ikisi de korkmuştur. Sessizlik. Çok eskiden olduğu gibi, çok özel oyunlarını oynamaya başlar.)*

GABE. *(Yumuşak bir sesle.)* Uh oh.

KAREN. Ne.

GABE. Biliyor musun, neyin zamanı geldi

KAREN. Neyin?

GABE. Yine onun zamanı geldi?

KAREN. *(Farkına varmaya başlar.)* Ooh, hayır ...

GABE. Korkarım ki öyle.

KAREN. Bu akşam değil, Gabe, gerçekten ...

GABE. Seni korkutma zamanım geldi.

KAREN. Ooo, hayır, Gabe, beni korkutma lütfen ...

GABE. Üzgünüm bebeğim, böyle olmak zorunda ...

KAREN. Lütfen, lütfen yapma?

GABE. Her an yapabilirim ...

KAREN. Lütfen, Gabe?

GABE. Her an ...

KAREN. Hayır ...

GABE. Üzgünüm, yavrurum ...

KAREN. Hayır ... Lütfen ...

GABE. Bir erkek, yapması gerekeni yapmalıdır. *(A beat. Yumuşak bir sesle, yavaşça.)* Buu!
(Karen ürkmüş halde, derin bir nefes alır. Işıklar sönerken birbirlerine sarılırlar.)

Oyunun Sonu

YAZARIN NOTLARI

DOSTLARLA AKŞAM YEMEĞİ'Nİ SAHNELERKEN DİKKAT EDİLMESİ GEREKEN HUSULAR

Bu oyunda suçlu yoktur. Gabe, Karen, Tom ve Beth kusurları olan insanlardır. Seyircinin takdir ve sempatisinin karakterler arasında gidip gelmesi önemlidir. Hepsinden önemlisi, bu dört kişinin iyi bir beraberlik içinde olmalarıdır.

Karakterler asla gülünç kişilikler olarak sunulmamalıdır. Örneğin, Gabe ve Karen birer yemek budalası olarak karikatürize edilmemelidir. Gastronomiye duydukları ilgi, onların mesleği olmasının yanında, estetik ve duygusal boyutlara sahiptir. Kolaycılığa kaçıp, onları alay konusu yapmayın.

Dekorları tasarlarken, sahneyi tika basa doldurmayın. Dekorun sade ve fonksiyonel olmasına özen gösterin. Eğer döner sahne olanağı varsa, geçişlerin kusursuzluğunu sağlamak kolaylaşır. Karanlık sahnede, hayaletlerin mobilya taşıma görüntüsünü ben de pek hoş karşılamam.

Bu oyunu bir "yuppie" komedisi olarak sahnelemeye kalkmayın. Bu, kolaycılığa kaçmanın yanında yanlış da olur: Bu karakterler genç ve şehirli olmadıkları gibi, oyun da bir komedi değildir. İzlenecek en doğru yol, her sahnedeki olaya mümkün olduğunca sadık kalmaktır. Bana inanın. Zorlamayın.

Birinci sahnede, Beth'in huzursuzluğunun, ev sahiplerinin davranışlarından kaynaklanmadığının anlaşılması önemlidir. Onların çok iyi dost olduklarını unutmamalıyız. Beth, onların Karen ve Gabe'ce davranışlarından rahatsız olmamakta, tam aksine onları keyifle izlemektedir.

Martha's Vinyard'daki geri dönüş sahnesi, dört oyuncunun birlikte görüldüğü tek sahnedir. Hareket ve diyaloglar, neredeyse doğaçlama kalitesinde olmalı, kusursuz bir senkronizasyonla oynanmalıdır. Şimdiki zamanda geçen diğer sahnelerin aksine, bu sahne dört gencin canlı renkler ve hayatıyet dolu, canlı bir fotoğrafı gibidir. Gençliklerini de fazla abartmamanız konusunda sizi uyarmak isterim (çok da genç sayılmazlar, hepsi otuzlu yaşlarda). İronili "beat"lerin tam yerlerine oturduğundan emin olun. Sahnenin sonuna doğru, dört karakter de keyiften neredeyse kanatlamp uçacak hale gelmiş olmalılar.

İkinci perdedeki Karen/Beth tartışması, aralarındaki dostluğun bozulmasının bir tasviri değildir. Muhtemelen yine dost kalacaklar fakat eskisi gibi birbirlerinin sırdaşları olamayacaklar. Beth'in, Karen'e saldırısı, onu zalimce hırpalamayı değil, kendi liberal düşüncesini savunmayı amaçlamaktadır.

Gabe ile Tom arasındaki sahne, bir ayrılış sahnesidir. Sahne, bu şekilde başlamamalı fakat karşılıklı konuşmalar ilerledikçe (neticede) Gabe, dostluğun artık geri gelmeyeceğini anlamalıdır. Tom, Gabe ile olan dostluğunun bitmesinden yana değildir.

Gabe ve Karen arasındaki “korkutma” oyunu, piyesin içindeki iki ayrı yerde, az da olsa, birbirlerinden farklı yorumlanmalıdır. Vinyard sahnesinde, genç aşıkların oynaşmalarından hoş bir kesiti yansıtırken; oyunun sonunda, yine o ânı hatırlatır, fakat bu kez oyunda gönüllü bir pişmanlık, umut ve korkunun varlığı sezilir. İstenen etkinin alınabilmesi, bu oyun sahnesinin çok doğal, sade ve abartısız bir tonda oynanmasına ve, Gabe’in kaçınılmaz “Buu!”sunu patlatmadan önceki zamanı kontrollü ve hoş bir şekilde uzatmasına bağlıdır. Sonuncu “Buu!”, birincisinden daha yumuşaktır ve Karen’de yarattığı korkarak irkilme de bu kez daha küçüktür.

Dostlarla Akşam Yemeği, seyirciye ucuz bir mutlu son verme gayretkeşliği içinde olmamalıdır. Ben böyle bir beklenti içinde değilim. Oyunun sonunda, seyirciyi belki de müphem bir umutluluk içinde bırakmak gerekecektir. Gabe ve Karen’i karanlıkta birbirlerine sımsıkı sarılmış olarak bırakınız.

AKSESUAR LİSTESİ

- Tabaklar
- Çatal, bıçak, kaşık takımı
- Kahve servisi
- Bir şişe şarap
- Şarap bardakları
- Bardaklar
- İlaç şişesi (KAREN)
- Paketlenmiş amerikan servisleri (KAREN, TOM)
- 4 kâse (GABE)
- Çocuk lastik ayakkabısı teki (BETH)
- Pasta ve bıçak (GABE)
- Battaniye (TOM)
- Bir tabakta pişmiş kuzu eti (GABE)
- Bıçak (KAREN)
- Salata sosu malzemeleri (KAREN)
- Dolu alışveriş torbası (GABE) aşağıdakileri de içerecek:
 - 4 şişe beyaz şarap
 - 4 şişe kırmızı şarap
 - 1 şişe kırmızı rum
 - 1 şişe cin
 - 1 şişe tonik
 - 2 adet altılı bira ambalajı
- Çiçekler ve boş şişe (GABE)
- Salata kurutma santrifüjü (GABE)
- İçinde resim malzemeleri resim defteri olan omuz çantası (BETH)
- Salata sosu için malzemeler ve cam kap (GABE)
- Küçük soğanlar (GABE)
- Havlu (KAREN)
- Bir şişe Pellegrino (GABE)
- New York Times (GABE)
- Randevu defteri (GABE)
- Yastık (KAREN)
- 2 kitap (GABE, KAREN)

ÇEVİRMENİN ÖZGEÇMİŞİ

Muammer Öztat, 1941'de İzmir'de doğdu. İzmir Atatürk Lisesi'ni 1958'de, Robert Kolej İş İdaresi ve İktisat Yüksek Okulu'nu 1963'de bitirdi.

Üç yıl Arçelik'te reklam yöneticiliği yaptıktan sonra, 1969'da Admar Reklam Ajansı'nın kurucuları arasında yer aldı. Otuz iki yıldır, reklam ajansı yöneticiliği yanı sıra, Türkçe ve İngilizce dillerinde reklam yazarlığı yapmaktadır.

İz ve Su Öztat'ın babasıdır.

Mevlüt Pehlivan Caddesi 20
Cem Apt. Kat 5
Gayrettepe 80280, İstanbul

İş : (0212) 212-4843
Ev : (0212) 216-8550
GSM : (0532) 625-5599

e-posta : moztat2000@yahoo.com

onk ajans ltd şti

kurucusu: osman n. karaca

İnönü Caddesi 31/7 taksim - 80090 istanbul • mektup adresi: p.k. 983, sirkeci - 34436 istanbul
telefon: (212) 249 86 02 - 249 86 03 • faks: (212) 252 51 53 • e-posta: karaca@onkagency.com

FAKSLA HABERLEŞME NOTU

Tarih : 29 Mart 2001
Ref. No. : 360
İlgili : Sn. Muammer Öztat (211 32 73)
Gönderen : Aslıhan Gülay
Sayfa : 1 (bu sayfa dahil)

KONU : **DINNER WITH FRIENDS – Donald Margulies**

Sayın Muammer Öztat,

Yukarda belirtilen oyunun çeviri hakları Rosenstone/Wender firması tarafından bir yıl içinde çevirmek koşulu ile size verilmiştir. Çeviriyi görmek istediklerinden çeviriyi bitirdikten sonra bir kopyanın ajansımıza yollanmasını rica ederiz.

Bilginize,

Saygıyla,

Aslıhan Gülay
ONK Ajans Ltd. Şti.

THE PULITZER BOARD PRESENTS

The Pulitzer Prize

2000

Citation

Works

Biography

Jurors

DRAMA

For a distinguished play by an American author, preferably original in its source and dealing with American life, Five thousand dollars (\$5,000).

Awarded to "Dinner With Friends" by Donald Margulies.

Also nominated as finalists in this category were: "In The Blood" by Suzan-Lori Parks, and "King Hedley II" by August Wilson.

[Home](#) | [About](#) | [Resources](#) | [Archive](#) | [Entry Forms](#) | [2000](#)

THE PULITZER BOARD PRESENTS

The Pulitzer Prize

2000

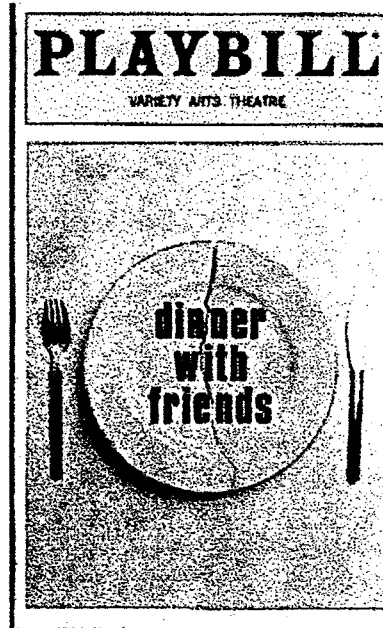
Citation

Works

Biography

Jurors

DRAMA

Dinner With Friends is a rueful comedy about friendship in the age of divorce. It tells the story of two forty-something couples whose relationships are fractured when one announces their divorce.

Dinner With Friends had its world premiere in 1998 as part of the Humana Festival of New American Plays at Actors Theatre of Louisville. A revised version was produced at South Coast Rep in October 1998. It began

preview's at New York's Variety Arts Theater on Friday, October 22, 1999, and opened on Thursday, November 4, 1999. The play recently won the Lucille Lortel Award for Outstanding Play, Outer Critics' Circle Award for Off-Broadway Play and is nominated for this season's Drama League and Drama Desk Awards.

(from Barlow/Hartman Public Relations press release)

[Home](#) | [History](#) | [Resources](#) | [Archive](#) | [Entry Forms](#) | [2000](#)

THE PULITZER BOARD PRESENTS

The Pulitzer Prize

2000

Citation

Works

Biography

Jurors

DRAMA - Biography

DONALD MARGULIES

Columbia University President George Rupp (left) presents Donald Margulies with The 2000 Pulitzer Prize in Drama.

photo:Harold Shapiro

Donald Margulies' play, *Dinner with Friends*, which debuted at the 1998 Humana Festival, opened Off-Broadway this season. Another of his plays, *Collected Stories* will be receiving a West End debut, starring Helen Mirren. Mr. Margulies' other plays include *Sight Unseen* (Obie Award for Best New American Play, Dramatists Guild/Hull-Warriner Award, Pulitzer Prize finalist, Drama Desk Award nominee, a Burns Mantle "Best Play"); *The Loman Family Picnic* (Drama Desk nominee, Burns Mantle "Best Play"); *Pitching to the Star* (included in "Best American Short Plays 1992-93"); *Found a Peanut*; *Zimmer*; and *Luna Park* (inspired by "In Dreams Begin Responsibilities" by Delmore Schwartz). *What's Wrong With This Picture?* was produced on Broadway in 1994. *The Model Apartment*, for which he received a Drama-

Los Angeles Theatre Center in 1988, had its New York premiere at Primary Stages in 1995; and won the Obie Award and was nominated for both the Drama Desk and the Dramatists Guild/Hull-Warriner Awards. The Mark Taper Forum commissioned *Broken Sleep*, a one-act musical written with Michael-John La Chuisa, to accompany his long one-act, July 7, 1994, which itself was commissioned by Actors Theatre of Louisville and premiered in ATL's Humana Festival of New American Plays in 1995. *Broken Sleep: Three Plays* is slated to premiere at the Williamstown theatre Festival in the summer of 1997, and his adaptation of Sholom Asch's Yiddish classic, *God of Vengeance* is scheduled to debut next season at Long Wharf Theatre.

Mr. Margulies' plays have premiered at Manhattan Theatre Club, South Coast Repertory, The New York Shakespeare Festival and the Jewish Repertory Theatre. He has won grants from CAPS, The New York Foundation for the Arts, the National Endowment for the Arts, and the John Simon Guggenheim Memorial Foundation. A collection of his work, *Sight Unseen and Other Plays* has been published by Theatre Communications Group. Mr. Margules is a member of New Dramatists and was elected to the council of the Dramatist Guild in 1993. He has been a playwright-in-residence four times at the Sundance Institute Playwright's Lab in Utah, and a frequent contributor to the 52nd Street Project.

He lives with his wife, Lynn Street, a physician, and their son, Miles in New Haven, Connecticut, where he teaches playwriting at the Yale School of Drama.

[Home](#) | [History](#) | [Resources](#) | [Archive](#) | [Entry Forms](#) | [2001](#)